

ΤΟ ΤΕΡΠΝΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΤΕΡΟΝ
ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΧΡΗΣΙΜΟΝ ΚΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΝ
44 ΠΑΣΑΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΤΑΙΝ ΚΑΙ ΗΛΙΚΙΑΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ ΑΡΙΘΜΟΣ 4
ΣΤ ΟΑ ΝΕΟΥ ΑΣΤΕΩΣ

ΕΤΟΣ Α-ΑΡ. 66 ΑΘΗΝΑΙ 30 ΜΑΡΤΙΟΥ 1924

ΘΗΣΑΥΡΟΣ,

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Γραφεῖα ἐδδς Κοραῆ ἀρ. 4

Στοδ «Ν. Αστεως»

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γὰ τὰς Ἀθήνας Δρ. 70

Ἑπαιχτίας , 75

Ἐξωτερικὸν Φρ. χρ. 20

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ:

ΟΙ ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΕΡΟΙ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΩΝ

ΕΚΛΑΓΜΕΝΑΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΟΒΟΛΕΩΝ ΜΟΡΑΛΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΙΤΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ 1. Τόμο

ΗΜΕΡΟΜ. 16-8-85

ΑΡΙΘ. 36039

ἜΘΗΣΑΥΡΟΣ.

ἈΘΗΝΑΙ

Ὁδὸς Κοραΐ ἀρ. 4 (Στοὰ «Ν. Ἀστὺς».)

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

ΝΙΚ. Μ. ΣΗΦΑΚΗΣ (Διαχειριστής)
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ
Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΑΦΝΗΣ
Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΝΗΣ
ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ
ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΑΓΓΕΛΟΥ
ΔΗΜ. ΔΑΛΔΑΣ (σελίδες Ἀθλητισμοῦ).
ΝΑΤΣ
ΚΟΣΜΙΚΗ κτλ, κτλ.

ἈΝΤΑΓΟΚΡΙΤΑΙ

Εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ελλάδος

ΜΙΚΡΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ

Εἰς τὰς ΚΟΡΥΦΑΣ ΤΟΥ ΠΙΝΔΟΥ

(Τοῦ τακτικοῦ συνεργάτου μας κ. Θ. Βελλιανίτου)

οτὲ δὲν θὰ
λησμονήσω
δύο ἐκδρο
μὰς τὰς ὁ
ποίας ἔκα
μα ἐφιππος
εἰς τὰ ὄρη.
Ἡ μία ἐγει
νεν εἰς τὴν
Κοι μαί αν
πρὸ χρόνων
καὶ ἡ ἄλλη
εἰς τὰς κο
ρυφὰς τοῦ
Πίνδου. Τὰς
ἔκαμα μετὰ
συντροφῶν
τοὺς ὁποί
ους διεσκόρ
πισαν αἱ
θύελλαι τῶν
τελευταίων
ἐτῶν. Ἡτο
θέρος. Προ
ιοῦ ἀκόμη
ἡ χαρὰν γή

τὰ βουνά. Τὰ ὄρη καὶ αἱ κοιλάδες
ἐφαίνοντο σὰν σκοτεινὰ σκιαγρα
φία ἀκόμη μακρὰν ἠκούοντο οἱ
κώδωνες τῶν διερχομένων καραβα
νίων. *Οἱ διαχειμάσαντες εἰς τὰς
πεδιάδας ὄρεινοί, ἀνέρχοντο εἰς
τὰ ὄρη τῶν ὄρη. Μακρὰν ἐφαίνε
το σειρὰ ἡμιόνων.* Τὰ ταξείδια
ταῦτα ἐπὶ τῶν ἡμιόνων διὰ μέσου
τῶν ὁρέων καὶ τῶν δασῶν κρύ
πτουν τὴν εἰδυλλιακὴν ποιήσιν τοῦ
παρελθόντος, ὃς δὲν εἶχε στρω
θῇ ἡ *Ελλάς* μετὰ σιδηροδρομικὰς
καὶ ἀμαξίας ὁδοὺς. Εἶναι ἡ πρω
τογενὴς κατάστασις, καθ' ἣν ἡ ἀτ
μομηχανὴ δὲν εἶχε διαταράξει τὴν
ισοτότητα τῶν δασῶν καὶ τὴν ἡρε
μίαν τῶν κοιλάδων. Αἱ νεώτεροι ἐ
φευρέσεις αἱ ἀναπτύξασαι τὰς τα
χείας συγκοινωνίας, ἐσυντόμευσαν
μὲν ἀποστάσεις, ἀλλὰ παρέσυραν
τὴν ποιήσιν τῶν ἀρχαίων ἀποδημι
ων, αἱ ὁποῖαι εἶχον τόσα ἀπροσδό
κητα θέληματα.

Κάθε τόπος εἶχε τὴν τοιαύτην
ποίησιν του εἰς τὰ ταξείδια. Αἱ ἐρ
χαῖαι ταχυδρομικαὶ ἀμαξαί, μετὰ
σαλπίσματα τῶν κερμάτων, ἐψάλη
σαν ὑπὸ τῶν ποιητῶν τῆς Γερμανί
ας καὶ σήμερον ἀναγινώσκων κα
νεῖς τοὺς στίχους τοῦ Οὐλάνδ νομί

ροδίσει εἰς τὰς ἀγκυρὰς τῶν ὁρέ
ων, οἱ ἵπποι μας ἦσαν ἐσαγμένοι
καὶ πάντες παῖδοι ἀνεμένονεν τὴν
ὥραν τῆς ἐκκινήσεως, ὅπως ἀπὸ
τὴν *Καλυμπάναν* τραπῶμεν εἰς

ζει ότι ακούει ἐρχομένους ἀπὸ τοῦ θάσους τοὺς ἤχους τοῦ κέρατος, τοῦ προαναγγέλλοντος τὴν ἄφιξιν τοῦ ταχυδρόμου καὶ αἰσθάνεται τὴν γλυκεῖαν ἐκείνην μελαγχολίαν τῆς ἀποδυναμίας ἀγαπημένων προσώπων εἰς ξένας χώρας, αἵτινες στέλλουν μέχρ' αὐτοῦ τοὺς σβυσμένους ἤχους τοῦ κέρατος, ὡς ὑστατον ἀποχαιρετισμόν. Αὐτὸ τὸ ταξίδι τὸ ἀπῆλυσεν καὶ ἐγὼ πρὸ ὀλίγων ἔτων εἰς τὴν Γερμανικὴν Ελβετίαν διελθὼν τὸ ἀπὸ **Δανκωάρ** μέχρι τοῦ Σαίν-Μορίτς διάστημα μέσα εἰς μίαν τοιαύτην ἄμαξαν, συρομένην ἀπὸ τέσσαρας ἵππους ὁδηγουμένους ἀπὸ ἑνα ἁμαξᾶν, ὅστις ἔφερε καπέλλο με πτερά. **Ἡ ἀπόλαυσις ἦτο μοναδική.** Διήλθομεν θαυμάσια δάση, ἐσταματήσαμεν εἰς ἓν χωρίον καλούμενον **Ραγκάτς** ἔπειτα εἰς ἓνα ἄλλο τὸ ὁποῖον λέγεται **Κλῶστερς**, ὅπου ἐφάγαμε μοναδικὰ διὰ τὸ πάχος τοὺς λουκάνικα, ἐπεράσαμεν ἀπὸ τὰς λίμνας Δαβὸς καὶ ἐφθάσαμεν παῖδοι καὶ πλήρεις ὥραιων ἐντυπώσεων εἰς τὸ Σαίν-Μορίτς. Τὸ ἴδιον ταξίδι τὸ ἔκαμα καὶ πάλιν μετὰ τὸν σιδηρόδρομον. Δὲν ἦτο ὁμοῦς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. Ὅλα ἐπερνοῦσαν ἐμπρὸς μου ταχύτητα ὡς σκιαὶ κατὰ τὴν πρωίαν. Δὲν ἄφινε ἡ ταχύτης καιρὸν ὅπως θαυμάσῃ κανεὶς τὰ γραφικὰ τοπεῖα, τὰ ὅποια διήρχετο ἡ ἀμάμαξα. Ἐτοί ἡ ἀπόλαυσις τοῦ ταξιδίου καταστρέφεται.

Εἰς τὴν Ρωσσίαν ἔχουν τὴν τρώικαν ἀκόμη ὡς μέσον συγκοινωνίας εἰς πλείστα μέρη τῆς ἀπεράντου χώρας. Υπάρχει δὲ πλήθος ἄπειρον προτιμώντων τὸ εἶδος τοῦτο τῆς συγκοινωνίας, τῆς ἀμάξης δηλαδή μετὰ τρία ἄλογα, ἡ ὁποία τὸν χειμῶνα μεταβάλλεται εἰς ἑλκυθρον καὶ κνίσται μαλακὰ ἐπὶ τῆς γιόνης,

παρὰ μετὰ τὰ σιδηροδρομικὰ ὀχήματα τῆς πολυτελείας.

Ἡ ἰδική μας συγκοινωνία ἡ ὁποία ἔγμε καὶ αὐτὴ ποιήσεως, ἦτο ἡ συγκοινωνία μετὰ τὴν ἡμίονον μετὰ τὸν κωδωνίσκον τῆς καὶ μετὰ τὸν φλύαρον ἀγωγιάτην. Ἡ συγκοινωνία αὐτὴ δὲν ἐξηφανίσθη ὀλοτελὸς καὶ σήμερον, ἀλλὰ πρὸ τριάκοντα ἐτῶν ἦτο σχεδὸν ἡ κυρία συγκοινωνία τῆς χώρας. Ἐπὶ Τρικούπη μόλις ἔξετοπίσθη αὕτη, ἡ δὲ ὁδοποιία ἔλαβε ἔκτακτον ἀνάπτυξιν. Εἰς μερικά μέρη τῆς Ἑλλάδος σώζεται μόνον ὡς ἀπομακρυσμένη ἀνάμνησις. Ἐπὶ τῶν ὁρέων ὁμοῦς τῆς Πίνδου ἐξακολουθεῖ ἐν ὀλητῆς τῇ ἀκμῇ ἡ κωδωνοφόρος ἡμίονος διασχίζουσα τὰ μονοπάτια καὶ παρουσιάζουσα κατὰ τὴν ἡρεμον αὐτῆς πορείαν εἰς τὸν ταξιδιῶτην τὰς εἰκόνας ἐκείνας, τὰς ὁποίας ἔβλεπον οἱ ἄνθρωποι πρὶν ἢ ὁ αἰμὸς καὶ τὰ αὐτοκίνητα μεταβάλλουν τὴν ὄψιν τοῦ κόσμου. Οἱ ἡχοὶ τῶν κουδουνιῶν ἀφύπνιζον εἰς τὴν μνήμην μου κατὰ παράδοξον συνειρμὸν σκέψεων, τὰ ρωσικὰ ἀναγνώσματα, τὰ ὁποῖα ἔτερπον τὴν παιδικὴν ἡλικίαν μου καὶ προσέπαιζον εἰς τὰ χεῖλη μου οἱ στίχοι, τοὺς ὁποίους ἔψαλα μετὰ τοὺς συντρόφους τοὺς ὁποίους δὲν θά συναντήσω πλέον εἰς τὴν ζωὴν.

Ὅταν ἐξεκινήσαμεν διὰ τὰ βουνὰ ἐγλυκοχάραξεν ὑπὲρ ἂνω τῶν ὁρέων ἡ αὐγὴ, τὰ δὲ μικρὰ σύννεφα ἀκροστόλιζον τὸν οὐρανὸν μετὰ χρυσοπορφύρεους γραμμάς. «Εἶχον σβύσει μόλις τῆς νυκτὸς οἱ λύχνοι καὶ ὀλόχαρη ἡ ἡμέρα ἐπρόβαλεν ἀπὸ τὰς παχυσκεπεῖς κορυφὰς τῶν βουνῶν, κατὰ τὴν ποιητικὴν ἔκφρασιν τοῦ Σάξ-

πηρ». Ἡμεῖς παῖδοι ἐτράπημεν πρὸς τὰς ῥάγεις τοῦ Κλινόδου, διερχόμενοι ἐν μέσῳ πυκνῶν δασῶν, διαβαίνοντες πότε ποτάμια καὶ πότε μικροὺς ῥύακας, ἀνερχόμενοι ἐπὶ ἀνωφερειῶν ἐπικινδύνων. Διαβαίνομεν λόφους καὶ κατερχόμεθα πάλιν τὰς κοιλάδας, διαρκῶς ὁμοῦς ὑπὸ τὴν σκιὰν πυκνῶν δρυῶν καὶ ἀκολουθοῦμενοι, οὕτως εἰπεῖν ἀπὸ νερὰ διαυγέστατα κρημιζόμενα ἀπὸ ὑψηλῶν κατατρώγοντα τὰς ρίζας αἰωνοβίων πλατάνων.

Εἰς πλείστα μέρη ἡ φύσις ἦτο ἀρχέγονος, καθ' ὅλον δὲ τὸ μήκος ὑπῆρχον δάση ἀνεξεχνίαστα, κατοικούμενα ὑπὸ κάπρων, δορκάδων, λύκων καὶ ἄλωπεκων. Ἐφ' ὅσον ἐπρωχωροῖμεν ἐπὶ τοσοῦτον τὸ θέαμα καθίστατο μαγευτικώτερον. δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἐσχηματίζοντο τοῖχοι πράσινοι. Κισσοὶ ἀγριὰμπελοι καὶ ἄλλα παράσιτα ἀναρριχώμενα ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν δρυῶν καὶ τῶν αἰγείρων καὶ περιπλεκόμενα εἰς τοὺς κλάδους ἐσχηματίζον ἀπεριγράφτου κάλλους χλοερύτητα.

Οὕτως ἀνερχόμενοι ἐφθάναμεν εἰς τὰς κορυφὰς τῶν βουνῶν καὶ ἠκούομεν ἐκεῖθεν τὰ νερὰ τῶν ῥακίων ριπτόμενα ἀφ' ὑψηλῶν βράχων ἐνῶ αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου εἰσέδυσον μέσα εἰς τὰ δροσόλουστα δένδρα καὶ ἔδιδον πραγματικὴν τὴν μελωδικὴν εἰκόνα τοῦ Βελσβάνη.

Σὲ δροσιὰς ψιλαῖς στάλαις σκορπῶνταν μὲ ἀντηλιάδα σὲ μύριες ἀγνάντια, ἂν ἡ χλόη σὲ φύσημα σειόνταν λὲς καὶ χίλια ἔτρεμαν διαμάντια.

Ἀλήθεια ἔτρεμαν χίλια διαμάντια

εἰς ἐκάστην εἰσχώρησιν τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου, μέσῳ τῶν πρασίμων ἐκείνων θόλων. Καὶ εἰς τὴν ἀρμονικὴν ταύτην εἰκόνα τῆς ἀναγενναμένης φύσεως προσετίθετο ἡ συναιμία χιλιάδων μελωδῶν τῶν ἀπεράντων ἐκείνων δασῶν. Ἀνερχόμεθα ἐν τούτοις πάντοτε ὑψηλὰ καὶ πάντοτε ὠραιότεραι εἰκόνας διηγοῖγοντο ἐνώπιόν μας. Κάποτε τὸ ἀσυνείθιστον, τὸ μαγευτικὸν παιχνίδι τῶν χρωμάτων, τῶν γραμμῶν, τοῦ φωτὸς καὶ τῆς σκιᾶς ἀνεμυγνύοντο εἰς ἓν καὶ ἐσχηματίζον τὸ πλαίσιον, δι' οὗ διεκρίνετο ἡ καρυφὴ τοῦ βουνοῦ. Ἀλλοτε βαμμένη μετὰ χρώματα μενεξέδων, ἀλλὰ μενεξέδων φωταίνων, καὶ ἄλλοτε περιβαλλομένη μετὰ μίαν ροδόχρους αἴγλην, τὴν ὁποίαν εἶδον εἰς κάποιον μουσεῖον, ὡς βάθος εἰκόνης τινὸς ἀποπλανηθέντων ἀγγέλων καὶ ἡ ὁποία μου μένει ἀλησμόνητος.

Τακτικῶς κατερχόμεθα τοῦ ὄρους καὶ ἐνομιζόμεν ὅτι εὐρισκόμεθα ἤδη εἰς τὴν πεδιάδα, ὅτε πάλιν εὐρισκόμεθα πρὸ μιᾶς ὑψηλῆς κορυφῆς τοῦ αὐτοῦ ὄρους. Ἦτο τὸ ἀνεβόκατέβασμα αὐτὸ παῖδός, παιδιὰ μάλλον πλεονεξία πρὸς ὀρισμένον σκοπὸν. Τοιουτοτρόπως βαίνοντες ἐπλησιάζομεν πρὸς τὸ μέγας εἰς τὸ ὁποῖον διηυθυνόμεθα. Ὁ οὐρανὸς ἦτο ροδόχρους ἀκόμη· ὁ ἥλιος δὲν εἶχε κατορθώσει νὰ διαλύσῃ τὰ ποικίλα χρώματα, οὔτε ἐγένετο ὀληρὸς ὑπὸ τὰ φυλλώματα εἰς τὸ ὕψος ἐκεῖνο. Καὶ τὰ μὲν πλείστα τῶν δένδρων καθίσταντο ὠραιότερα πλέον μόνη δὲ ἡ ἐλάτη, ἡ κομψὴ ἡ ποιητικὴ ἐλάτη ἐφύετο. Ἐφ' ὅσαν ἐπρωχωροῦμεν ὑψηλότερον, ἐπὶ τοσοῦτον ὁ φυτικὸς πλοῦτος περιορίζετο καὶ ὁ αἶρ καθίστατο ψυχρότερος, ἀλλὰ πάντοτε ἐβαδίζαμεν κάτωθεν πυ-

κνῶν δένδρων. Ἐπὶ ἕξ ὁλοκλήρους ὥρας εὐρισκόμεθα εἰς ὕψος ὑπερβαῖνον τοὺς 5000 πόδας. Ἡ διηγετική αὐτῇ πορεία, ἡ ἀδιάλειπτος διέλευσις μέσῳ μαγευτικῶν τοπογραφικῶν, εἶχον ἐπιφέρει τὸν ψυχικὸν ἐκείνων κάματον, ὅτε βυθίζεται κανεὶς μόνον εἰς τὰς σκέψεις του καὶ ὁ νοῦς του περισπᾶται εἰς ἕτερα ἀντικείμενα ἀποξενούμενος ἀπὸ τὸν πέριξ κόσμον. Ανεκράτουν τὸν δρόμον τοῦ ἵππου μου καὶ ἀφινάτους ἄλλους νὰ προηγουῖνται. Επεθύμουν νὰ ζήσω μὲ τὸν ἰδικόν μου ψυχικὸν κόσμον. Ἠρχοντο τότε ἀτελεύτητοι αἱ ἀναμνήσεις τῶν ἀναγνώσεων καὶ οἱ στίχοι τῆς δημοτικῆς μας ποιήσεως, οἱ ὅποιοι ἐβλάστησαν μέσα εἰς ἐκεῖνα τὰ δάση, ὅπως τὰ ἄγρια λουλούδια, τὰ ὅποια βλαστάνουν κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα καὶ εἰς τὰ ἄκρα τῶν ρυακίων.

☆☆

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐσίγησεν ἡ λύρα τοῦ Θεοκρίτου, τίποτε δὲν ἐπαρουσίασεν ἡ ἑλληνικὴ ποίησις ὡραιότερον ἀπὸ τὰ κλέφτικα αὐτὰ τραγούδια, τὰ ὅποια πηγὴν εἶχον τὸ ὄρος τὰς κορυφὰς τοῦ ὁποίου ἀνερχόμεθα. Εἰς τὴν ποίησιν αὐτὴν ἀντανακλᾶται ὁλόκληρος ἡ ζωὴ τῶν ἀεματωλῶν καὶ κλεφτῶν, οἵτινες οὐδέποτε ὑπέκυψαν εἰς τοὺς Τούρκους καὶ οὐδέποτε ἀνεγνώρισαν τὴν κατὰκτησιν τοῦ Μωάμεθ Β'. Ἀνῆλθον εἰς τὰ ὄρη ὡς ἐπαναστάται, διακηρύττοντες τὴν αἰωνίαν διαμαρτυρίαν διὰ τὸ ἱστορικὸν ἀδίκημα. Οἱ ἄνδρες αὐτοὶ ἦσαν οἱ μόνοι ἐλεύθεροι ἄνθρωποι καθ' ὅλην τὴν ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν.

Κανενὸς ἡ κεφαλὴ δὲν ἔστεικεν ἀσφάλῃς εἰς τοὺς ὤμους του εἰς τὴν

Τουρκίαν. Χθεςτινοὶ βεζύροι ἐφέροντο εἰς τὴν ἀγρόνην τὴν ἐπομένην. διότι ἔτσι τὸ ἤθελεν ἡ ἰδιοτροπία τοῦ κυριάρχου. Ἠγεμόνες τῆς Μολδαβίας καὶ τῆς Βλαχίας ἐκυπτον τὴν κεφαλὴν τῶν, ὅπως τὴν ἀποκόψη ὁ ἀποστελλόμενος δῆμιος, καὶ καμμίαν φορὰν αἱ σύζυγοι τῶν σουλτάνων ἐρρίπτοντο εἰς τὰ μανιῶδη σίφη τῶν ἐπαναστατησάντων Γενιτσαρῶν, ὅπως διὰ τοῦ τρόπου τούτου προλάβουν οἱ ἔνεργοι σουλτάνοι γενικωτέρας ἀνατροπᾶς. Εκείνοι οἵτινες δὲν θῆγκουν εἰς οὐδὲν φρεμάνι, καὶ οἱ ὅποιοι εἶχον πασῶν τὸ σπαθί, βεζύρη τὸ τουφέκι, ἦσαν μόνον οἱ ἄρεσιβιοι πολεμισταὶ τοὺς ὁποίους ἀποθανατίζουν τὰ τραγούδια τοῦ Πίνδου.

Δὲν γνωρίζω εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν λαῶν εὐγενεστέρας καὶ ἡρωικωτέρας φυσιογνωμίας ἀπὸ τὰς τῶν πλανοδίων αὐτῶν ἱπποτῶν, οἵτινες ἐμάχοντο ἀδιακόπως νύκτα καὶ ἡμέραν ἄνευ εὐδενὸς σκοποῦ, ἀλλ' ὅπως διακηρύττουν εἰς τὸ ὑποδουλωθὲν ἔθνος τὸ αἰώνιον μῖσος κατὰ τοῦ τυράννου του. Καὶ ὅταν διηρχόμην τὰ ἤρημα ἐκεῖνα ὄρη, τὰ ἀπάτητα ἐνεῖνα κάστρα ἐπλάττα μὲ τὴν φαντασίαν μου τὰς μορφὰς τοῦ Καϊσαντῶνῃ τοῦ Βλαχάβα, τοῦ Λιακατᾶ, τῶν ὁποίων ἡ ὑπερηφάνεια δὲν ἐκάμφθη οὔτε ὅταν ἀκόμη τὰ ὄσῃ των ἐθραύοντο ὑπὸ τὴν σφύραντῶν τουρκογύφτων εἰς Ἰωάννινα. Καὶ ὅταν τὸ ἔθνος σύσσωμον ἠγέρθη, ἀπὸ τοὺς ἄνδρας αὐτοὺς προῆλθον οἱ μεγάλοι ἥρωες τοῦ ἀγῶνος ὁ Καραϊσκάκης, ὁ Ἀνδρούτσος, ὁ Διάκος, ὁ Κολοκοτρώνης. Εκείνοι οἵτινες διετήρησαν τὸ ἔθνικόν φρόνημα εἰς ὄρη ἔδωσαν τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὸ ἔθνος.

Θ. ΒΕΛΛΙΔΝΙΤΗΣ

ΤΟ ΠΑΝΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Τῆς ζωῆς μας τὸ πανὶ δώθηκε νὰ γίνῃ

ἄλλονοῦ διπλόφαρδο, μὴ ἄλλονοῦ μονό,

ἄλλονοῦ βαμβακερὸ, ἄλλονοῦ λινὸ

ἄλλονοῦ ἀπὸ βελιὸ, ἄλλονοῦ μαλλένιο

ἄλλονοῦ δλόχρυσο, ἄλλονοῦ τριχένιο.

Σ' ὅλα ὅμως δώθηκε καὶ τι ἀκόμα.

Μὲ τὰ χρόνια, ποῦ περνᾷν σάν γοργὸ νεράκι

τὸ πανὶ νὰ γίνεταί ἕνα κουρελάκι

μὴ ἡ ζωὴ νὰ γίνεταί λίγο μαῦρο χῶμα.

ΔΗΜ. ΣΤΑΗΣ

ΕΠΑΝΗΛΘΕΝ ΕΚ ΠΡΙΣΙΩΝ

Η ΚΥΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΟΠΗ Ε. ΛΕΚΟΥ

ΚΟΜΙΖΟΥΣΑ ΤΑ ΠΛΕΟΝ ΝΟΥΒΟΤΕ ΜΟΔΕΛΛΑ

ΚΑΙ ΓΑΡΝΙΤΟΥΡΕΣ ΕΙΣ ΠΛΟΥΣΙΑΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΝ ΤΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΕΙ

ΤΜΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΜΕΤ' ΟΛΙΓΑΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο ΚΑΚΟΓΛΩΣΣΟΣ

Ο κακόγλωσσος κακολογεί από συστήματος και κακαλογεί όποιονδήποτε του χρειασθῇ να μελετήσει. όποιονδήποτε του μελετήσουνε.

Συνήθως ο κακόγλωσσος γνωρίζει του καθενός κάτι το επιλήψιμο, το όποιον συνδυάζει με τόνόμα του. και του δίνει επώνυμο, ανάλογο της μορφής όπου του κάνει. «—Εκείνος ο πρωτοκλέφτης! . . . » Για άλλους.

«—Κέλ μπιρμπάντ! ποῦ δὲν εἶναι ντροπὴ νὰ μὴ τὴν ἔκαμε! . . . » Γι' άλλους. «Μὴ μοῦ τότε μελετᾷς. . . Εγὼ ξέρω τί ζηγιάζει! . . . Λεῖψω ἐγὼ, ἢ θελ' εἶναι στὴ φυλακὴ.»

Κ' ἔτσι, σὲ καθέναν ποῦ μελετηθῇ, ο κακόγλωσσος τοῦ φορεῖ τὸ πετραχήλι του.

Αν πρόκειται δι' ὑποκείμενο, τὸ όποιον αὐτὸς νὰ μὴ γνωρίζῃ, και δὲν ἔχει τίποτε συγκεκριμένο νὰ τοῦ προσάψῃ, τοῦ ἀποδίδει μορφὴν κοινῶς ἀποδιδόμενην ἰς τὴν πατρίδα του. «—Κορφιάτης; . . . Στοχάσου σέντσα-φέδες! . . »

—Μεσολογγίτης; Κάτι ψαρεῶς θὲ νᾶναι, πεινασμένος, ποῦρθ' ἔδω νὰ χορτάσῃ! . . » Η κιόλα τὸν ἐφοδιάζει με ἀποσιωπητικὰ δυσπιστίας διὰ τὸ ὑπομείμενό του.

—«Ποιὸς τὸν ξέρει! . . Τέτοιους ἀνθρώπους! . . »

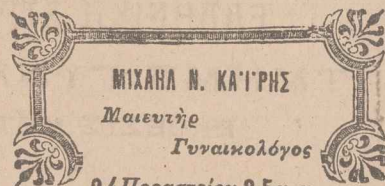
Συμβαίνει κάποτε, ποῦ ο κακόγλωσσος νὰ εἶναι και παρεκβατικός.

και τότε ἡ ὁμιλία του δὲν εἶνε παρὰ μία κρεμαστάλυσσος ἀπὸ φημητικούς λιβέλλους. Ἐπειδὴ σὲ κάθε πρόσωπο, ποῦ τοῦ χρειασθῇ νὰ μελετήσῃ στὴ διεξαγωγὴ τῆς ὁμιλίας του, θὰ σταματήσῃ νὰ τοῦ καμῇ και τὴν ἐξιδιασμένην του ψυχρολουσίαν.

Ο κακόγλωσσος δὲν ἀργεῖ νὰ γνωρισθῇ ὡς τοιοῦτος εἰς τὸν τόπον και τότε κατασταίνεται ἀβλαβής, ἐπειδὴ κανεὶς δὲν ψηφᾷ τὰ κακολογίες του, εἰς τὰς όποιες ὅλοι γελοῦνε.

Εἶναι μάλιστα ο γνωστός κακόγλωσσος δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ πασίγνωστον, ο ἀβλαβέστερος ἄνθρωπος τῆς κοινωνίας. Ἐπειδὴ ἐνῷ κάθε ἄλλου ἀνθρώπου ο τυχὸν κακὸς λόγος ἤμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἄποιναν ἰσχὴν εἰς τὰ πνεύματα, ο κακὸς λόγος τοῦ κακογλώσσου δὲν ἔχει καμμίαν.

Ο κακόγλωσσος δὲν εἶναι πάντα κακόψυχος. Η κακολογία του δὲν προσέρχεται πάντοτε ἀπὸ κακὴν ψυχὴν ἀλλὰ συχνὰ κάποτε και ἀπὸ μόνο κακό του κεφάλι, ἀπὸ κακὴν ἔξιν.

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΕΝ ΤΩ ΣΥΓΧΡΟΝΩ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩ

κίνηματόγρα-
φος, ἡ νεωτέ-
ρη αὐτὴ τέχνη,
ἡ όποία ἐξε-
λίχθη εἰς μίαν
ἀπὸ τὰς μεγα-
λητέρας ἐπι-
χειρήσεις τοῦ
κόσμου ἐφθα-
σεν εἰς τὸ ση-
μεῖον σήμερον
νὰ ἀποτελέσῃ
ὅλως ἰδιαίτερον

κλάδον ἐπιστήμης, ἀρκετὰ πολυπλό-
κον, ὅσον και θαυμασίως.

Εἰς τὰς πλέον προηγμένας χώ-
ρας τῆς γῆς κινήτησε διὰ τοὺς ἀν-
θρώπους πάσης κοινωνικῆς τάξεως
και ἡλικίας, ἕνα ἀπαραίτητον κα-
θημερινὸν κέντρον διασκεδάσεως,
συνάμικαι διδασχῆς. Κατέστη σχε-
δὸν ἕνα ἔδρυμα ὑπηρεσίας, ὅπως τὸ
καχυδρομεῖον, ἡ ἐρημερίς, τὸ σχο-
λεῖον.

Θεωρεῖται ἀναμφιβόλως, ὡς τὸ
θαυμασιώτερον ὄπλον τῆς ἐξαπλώ-
σεως τοῦ πολιτισμοῦ και τῆς προό-
δου ἐκεῖ, ὅπου οἱ κατοικοὶ εἶναι ἡ-
μιδάρβαροι ἀκόμη, εἰς τὰς χώρας
ὅπου ἀκόμη κυριαρχοῦν αἱ ἐπισθο-
δρομικαὶ ἰδέαι και αἱ δεισιδαιμονίαι.
Ὡς μέσον διδασκαλίας εἶναι ο καλλι-
τερος διδάσκαλος τῶν ἀπιστημῶν

τῆς Φύσεως και τῆς ψυχολογίας.
Τὰ μυστικὰ τῆς φύσεως ἀποκαλύ-
πτονται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν, διὰ τοῦ
κίνηματογράφου. Ὡς ὄπλον προπα-
γανδιστικὸν εἶται θαυμάσιον. Διὰ
τοῦτο πολλὰ Κυβερνήσεις χωρῶν,
ἔχουσάν κτήσεις ἐπὶ τῶν διαφόρων
ἡπείρων τῆς γῆς, καταχωρίζουν
ἰδιαίτερον κονδύλιον, διὰ τὴν κα-
τασκευὴν εἰδικῶν προπαγανδιστικῶν
ταινιῶν.

Ὅποιαν ἀνάπτυξιν ἔλαβεν ο Κινη-
ματόγραφος ἰδίᾳ ἐν Ἀμερικῇ, περι-
τὸν νὰ ὑπομνήσῃ τις. Ἀρκεῖ μόνον
νὰ σημειώσῃ κανεὶς τοῦτο, ὅτι ὑπάρ-
χουν ἄνω τῶν 16,000 θεάτρων ἀνά
τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας και ἐξοδεύον-
ται ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων δολ-
λαρίων κατ' ἔτος, διὰ κίνηματογρα-
φικὰ ἔργα. Θεωρεῖται ὡς μία κίνη-
ματογραφικὴ γλῶσσα, ἡ όποία δυ-
κνύει τὴν ἀρετὴν, τὸ τίμιον, τὸν πα-
τριωτισμόν. Εἶναι ἡ μόνη γλῶσσα,
ἡ όποία διασκεδάζει τὸν νοῦν τοῦ
ἀνθρώπου και χορταίνει τὴν περιέρ-
γειάν του.

Αἱ κίνηματογραφικαὶ βταιρεῖαι
ἐνὸς Κράτους ὅπου ὑπάρχουν τοιαῦ-
ται παράγουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
ἔργα, τὰ όποία ἔχουν σχέσηιν με τὴν
ζωὴν, τὰ ἡθικὰ και ἔθιμα τοῦ τόπου,
με τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους. Σπανίως
δὲ κίνηματογραφοῦν ἔργα πολυδά-

πανα, τὰ ὅποια νὰ ἔχουν σχέσιν, με μέγιστα ιστορικά γεγονότα διανοθεύς υποθέσεως. Ενώ εἰς τὰ Κράτη, ὅπου δὲ ἔχει ἀκόμη ἐμφανισθῇ δὲ κινήματογράφος ὡς ἐπιχείρησις, τὰ ἔργα, τὰ ὅποια ἐπιδεικνύονται εἶναι ξένης υποθέσεως, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ξένων ἡθῶν καὶ ἀθῶν. Μεταξὺ τῶν τελευταίων Κρατῶν συγκαταλέγεται καὶ ἡ Ἑλλάς.

Βεβαίως ἔχουν κινήματογραφηθῇ ἔργα Ἑλληνικῆς υποθέσεως, ὅπως ἡ Φρόσω ἢ Γκόλφω καὶ τινες ἄλλαι. Ο κατάρτισμός ἐνὸς ὁμίλου ἐξ Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν, πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων Ἑλλήνων συγγραφέων, με υποθέσεις, παρμένας ἀπὸ τὴν ἱστορίαν μας καὶ τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα τοῦ τόπου μας, θὰ εἶνε ἓνα μέγα εὐεργέτημα ὄχι μόνον διὰ τοὺς Ἑλλήνας τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὰς ἀνὰ τὴν γῆν Ἑλληνικῆς Παροικίας, ἀλλὰ καὶ πρὸ παντός διὰ τοὺς Ἑλλήνας τῆς Βλευθέρας Ἑλλάδος.

Οἱ ἐν τῇ ξένῃ θὰ βλέποιν πῶς ζοῦν οἱ Ἕλληνες στὴν Πατρίδα, τὴν ἐξέλειν τοῦ πολιτισμοῦ μας κ. λ. π.

Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο. Ὁ Ἑλληνικὸς κινήματογράφος θὰ ἀνοίξῃ τὸν δρόμον πρὸς τοὺς Ἑλλήνας συγγραφεῖς νὰ ἀναδειχθῶν.

Τὰ δὲ μεγάλα ἔργα θὰ τιμῶν τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Πατρίδος μας. Θὰ γνωρίσουν οἱ ξένοι, διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ κινήματογράφου, τοὺς

μὲγαλους Ἑλλήνας συγγραφεῖς, τὸν δαδμόν τῆς πνευματικῆς μας ἀναπτύξεως, πόσον συναγωνιζόμεθα διὰ τὸν πολιτισμὸν καὶ πρόδοον καὶ πόσον ὑπέρτεροι εἴμεθα ἀπὸ τοὺς γείτονάς μας Τούρκους καὶ Βουλγάρους.

300.000

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΛΕΠΤΟΝ

Υπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, ἐξετέλεσθησαν ἐν Συμπουφίνεσ τῆς Ἀγγλίας, τελευταίως, πειράματα φωτογραφῆσεως. Κατωρθώθη, ὅπως φωτογραφῶνται 300,000 φωτογραφίαι κατὰ λεπτόν ἢτοι τριάντα μίαν φορές ταχύτερον τῆς κινήματογραφικῆς μηχανῆς.

Ἡ φωτογραφικὴ μηχανή, τὴν ὁποίαν μετεχειρίσθησαν, συγίξει δύο τόνους καὶ ἔγινεν ὅπως ἐξετάζουν τὴν πορείαν τῆς ὁδοῦ κατὰ τὰς ἐκτοξεύσεις τῆς.

Κατεδείχθη σαφῶς, ὅτι συμβαίνει ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον γίνεταί εἰς μίαν σφαῖραν Γκόλφ, ὅταν τὴν κτυπήσουν. Ἡ σφαῖρα πιέζεται εἰς μίαν ἐπιφάνειαν, κατὰ τὸ ἐν διακοσιοστόν μέρος τοῦ δευτερολέπτου, ὅτε ἡ πεσοῦσα αὐτὴ δύναμις εὐρίσκεται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τὴν ἐπιφάνειαν.

Ο ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

Η ΧΕΙΡΑΦΕΣΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΔΟΣ

Γαβριέλλα Ρέτε, λίαν γνωστὴ Γερμανὶς συγγραφεύς, εἰς ἄρθρον τῆς περὶ τῆς «Νέας Γυναικὸς τῆς Γερμανίας», διαγράφει ὡς ἐξῆς τὸν σημερινὸν αὐτῆς κοινωνικὸν βίον.

Εκεῖνο, τὸ ὁποῖον καμνεῖ ἐντύπωσιν εἰς ἓνα ποῦ ἐπισκέπτεται τὰς μεγάλας πόλεις τῆς σημερινῆς Γερμανίας εἶνε τὰ κορίτσια. Δροσερά, εὐθυμα καλοντυμένα κορίτσια. ποῦ γεμίζουν τοὺς δρόμους μεταξὺ τῆς 4ης καὶ 6ης μετὰ μεσημβρίαν ὥρας.

Ἀφῆσαν τὰ γραφεῖα, εἰς τὰ ὅποια εἰργάσθησαν ἐπὶ ὀκτὼ ὁλοκληροὺς συνεχεῖς ὥρας καὶ πηγαίνουν

εἰς συνάντησιν νέων εἰς τροχιοδρομικοὺς καὶ σιδηροδρομικοὺς σταθμούς. Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ εἴπῃ, ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ κορίτσια εἶναι «ἐλαφρῶν ἡθῶν», διότι πηγαίνουν νὰ συναντήσουν ξένους, ποῦ ἔχουν χρήματα—τοὺς τούριστας, οἱ ὅποιοι, ὅταν ἐνθυμοῦνται διαφόρους περιπετειῶν, κλίνουν εἰς τὸ νὰ καταδικάσουν ὅλας τὰς γυναῖκας τῆς Γερμανίας.

Τὰ κορίτσια αὐτὰ ἐργάζονται σκληρὰ διὰ νὰ κερδίσουν τίμια τὸν ἄρτον τῶν. Ἐπειτα ἀπὸ τὴν ἡμερησίαν ἐργασίαν τῆς ρουτίνας, τὸ σπῖτι δὲν τὰ ἐλκύει. Θὰ εὕρισκαν εἰς αὐτὸ δωμάτια χωρὶς θέρμανσιν, μία παραπονιάρη μητέρα, ἓνα πατέρα αἰωνίως δυσηρεστημένον, μίαν ἢ δύο ἀδελφὰς ἢ ἀδελφοὺς φθισικοὺς. Προτιμοῦν μιὰ διασκεδάστικὴ συντροφιά, μουσική, ἓνα καλὸ δεῖπτον, ἓνα καλοντυμένον χορευτὴν—καὶ αἰσθάνονται τοιοῦτοτρόπως, ὅτι ἀξίζει νὰ ζῇ κανεὶς. Μπορεῖ νὰ τὰ μεμφθῇ κατεῖς δι' αὐτό; Ἀνεπτυγμένα κορίτσια καὶ ἀπὸ τὰς καλλιτέρας οἰκογενεῖας, πολὺ συχνὰ μέλη τῆς ἀριστοκρατίας τῆς Γερμανίας, δὲν κρύπτουν, ὅτι χωρὶς τοὺς φίλους τῶν ἀνδρῶν δὲν θὰ ἤθελαν

ΚΑΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ

ΑΘ. ΤΡΑΧΙΑΝΣ

Υφηγ. τῆς Συφιλιδολογίας Πειραιῶς 9 Τηλ. 888,

καὶ δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ὑποφέρουν τὴν ζωὴν. Εἶναι ἴδιον τῆς φύσεως τῆς γυναικὸς νὰ μὴ εὐχαριστηται μὲ τὴν καθημερινὴν μηχανικὴν ἐργασίαν. Διὰ νὰ εἶναι εὐτυχὴς ὀφείλει νὰ δημιουργήσῃ γύρω τῆς ζωῆς καὶ νὰ σημειώσῃ ἐπιτυχίας εἰς αὐτήν.

Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν συνήθειαν τῶν μητέρων των, ποῦ προτιμοῦσαν τὴν συναναστροφὴν τοῦ ἰδικοῦ των φύλου, τὰ σημερινὰ κορίτσια καλλιεργοῦν τὴν φιλίαν καὶ τὴν συναναστροφὴν τῶν νέων. Φιλία δὲν εἶναι καὶ ἀνάγκη ἔρωτος. Εἰς ὁλόκληρα ἔτη μένουσιν πιστὰ εἰς τὴν φιλίαν αὐτήν, ἢ ὅποια μπορεῖ νὰ καταλήξῃ ἢ νὰ μὴ καταλήξῃ εἰς γάμον.

Τὰ κορίτσια αὐτὰ δὲν μπορεῖ νὰ τὰ παραπλανήσῃ κανεὶς εὐκαλᾶ. Εὐθροῦν τι θέλουν καὶ τι ζητοῦν. Γνωρίζουν καλὰ τὴν εὐθύνην των, ὅταν μίαν ἀθῶαν φιλίαν, ἢ ὅποια ἦτο πηγὴ ἐμπνεύσεως καὶ εἰς τὰ δύο μέρη, τὴν μεταβάλλουν εἰς ἐλεύθερον γάμον, ὃ ὁποῖος καὶ μόνος τοῖς δίδει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ζήσουν μαζὺ δι' ἑλπίς των τῆς ζωῆς. Παρ' ὅλα αὐτὰ, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι αἰδυσκολίαι, ποῦ παρουσιάζονται εἰς τὴν σύναψιν ἐνὸς γάμου κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἡλικίας, δημιουργοῦν πάντοτε σοβαροὺς ἠθικοὺς κινδύνους. Εἰς ἄλλου ὑπάρχουν Σύλλογοι νέων, γυμναστικοὶ σύλλογοι καὶ ἄλλαι λέσχαι, οἱ «Βαντερβόξελ», οἱ ὅποιοι διακρίνονται διὰ τὴν ἄκραν αὐστηρότητα τῶς ἠθῶν καὶ τὸν ἀσκητισμὸν των. Τὰ μέλη τῶν Συλλόγων αὐτῶν ἀπέχουν ἀπὸ ἀλκοολικὰ ποτὰ, κατακοίνουσι τὴν πολυτέλειαν εἰς τὰ φορέματα καὶ βλέπουσι εἰς τὸν σύντροφον τοῦ ἀντιθέτου φύλου μόνον

ἓνα πνευματικὸν ἀδελφὸν ἢ ἀδελφήν.

Οἱ νέοι, οἵτινες εἶνε μέλη τοιούτων Συλλόγων ἀναγνωρίζονται εὐκολὰ ἀπὸ τὰ ἡλιοκαμμένα πρόσωπα των καὶ ἀπὸ τὰ ἀνοικτὰ Βυρῶνεια κολλάρα των.

Τὰ κορίτσια, ποῦ ἀνήκουν ἐπίσης εἰς τοὺς Συλλόγους αὐτοὺς, τὰ συναντᾷ κανεὶς εἰς τοὺς γύρω λόφους μὲ στέφανα ἐξ ἀνθέων εἰς τὰς κεφαλὰς των. Δάσχη καὶ κάμποι ἀντηχοῦν ἀπὸ τὸν ἦχον τῆς βαρβίτου των καὶ ἀπὸ τὰ δημοτικὰ ᾄσματα, ποῦ ψάλλουν κατὰ τὴν πορείαν των. Οἱ «Βαντερβόξελ» εἶναι ἢ ἄκροὶ ὁπαδοὶ τῆς εἰρήνης ἢ θερμοὶ ἐθνικισταί, ἀλλὰ ἐνθουσιώδεις πάντοτε καὶ εἰς μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην περίπτωσηιν.

Τρέφουν ἐχθρικά αἰσθήματα μόνον ὅταν παρεμβαίνῃ εἰς τὰς συνήθειας τοῦ βίου των ἡ γεροντικὴ ἡλικία. Καὶ πᾶς ὅστις εἶναι ἡλικίας ἄνω τῶν 25 ἐτῶν ἔπαισε νὰ εἶναι νέος διὰ τοὺς Συλλόγους αὐτοὺς. Τὰ λείψανα τοῦ Γερμανικοῦ ρωμαντισμοῦ εὐρίσκουν καταφύγιον εἰς τὸν κόλπον των. Ατυχῶς, πολὺ ἐπικίνδυνα στοιχεῖα ὑπερῴηθον εἰς τοὺς «Βαντερβόξελ» καὶ ἔβλαψαν τὸ καλὸν των ὄνομα.

Φοιτήτριαί, νέαι διαφόρων ἐπαγγελμάτων, ἱατροί, διδασκάλισσαι καὶ καλλιτέχνιδες ἀκόμη, αἱ ὅποιαὶ θὰ ἐνόμιζε κανεὶς, ὅτι θὰ ἐνδιεφέροντο διὰ ζητήματα ἐθνικά, ἐπιδεικνύουσιν μίαν πολὺ ψυχρὰν καὶ ἀδιάφορον στάσιν ἀπέναντι τῶν προβλημάτων αὐτῶν. Τὸ ἐνδιαφέρον των ἐκτείνεται μέχρι τῶν ὁρίων τοῦ ἐπαγγέλματός των.

Δὲν γνωρίζουν τίποτε διὰ τοὺς ἀγῶνας, οἱ ὅποιοι διεξήχθησαν ἀπὸ τὴν προηγουμένην γενεάν τῶν γυναικῶν διὰ τὰ ἐξασφαλίσουν εἰς αὐτὰς τὸς σημερινὰς εὐκαιρίας διὰ τὴν ἐκπαίδευσίν των καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν μόρφωσιν. Ὅταν ὁμιλῇ κανεὶς εἰς τὰς νέας αὐτὰς διὰ τὴν προπαγάνδαν διὰ τὰ δικαιώματα τῆς γυναικὸς, χαμογελοῦν μὲ ἓνα ὕψος ὑπεροχῆς, διότι ἔχουν ὅλα τὰ δικαιώματα ποῦ χρειάζονται. Δὲν ἔχουν γὰρ ἀγωνισθοῦν ἀλλὰ νὰ ἐργασθῶν. Εἰς ἐνστίκτου καὶ ἐν συνειδήσει σκέπτονται, ὅτι πρέπει νὰ διατηρήσιν ἀδιάσπαστον τὴν προσοχὴν των διὰ νὰ ἀντεπεξέλθουν νικηφόρος κατὰ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ πρὸς τὸν ὁποῖον ἔχουν γὰ ἀντιπαλαίσουν. Κατὰ τοὺς χρόνους αὐτοὺς τῆς ἀθλιότητος καὶ δυστυχίας, ἡ τύχη τῶν Γερμανίδων ὄλων τῶν τάξεων καὶ ὄλων τῶν ἡλικιῶν εἶναι νὰ φέρουν ἐπὶ τῶν ὤμων των ἓνα πολὺ δυσβαστακτον φορτίον. Ὁ αἰώνιος ὕψωμός των τιμῶν των πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, ἡ ὑποτίμησις τοῦ τρέχοντος νομίσματος, οἱ βαρεῖς φόροι, ὅλα αὐτὰ κατέστρεψαν τὰς παρυσίας ἀναριθμήτου λαοῦ. Ἡ ἐργασία εἶναι ὁ μόνος τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον εἰσποροῦν νὰ ἐξασφαλίσουν ἓνα εἰσόδημα.

Ἀλλ' ὅταν ὁμιλῇ σαρκεῖς διὰ τὰς νέας γυναῖκες τῆς Γερμανίας, ἃς μὴ λησμονῇ ὅτι δὲν ἀνήκουν ὅλαι εἰς τὴν νεωτέραν γενεάν. Δὲν ὑπάρχουν πλέον μάμμαι μὲ φακίθλια στὰ ὄσπρα των· μαλλιά, μὲ τὸ ἱστορικὸν πλέξιμον στὰ χεῖρα των νὰ διηγοῦνται παράμυθια εἰς τὰ ἐγγόνια των. Ἀπὸ τὰς 8 ἕως εἰς τὰς 9 τὸ πρῶτον παρουσιάζονται εἰς τὰ γραφεῖα διὰ νὰ ζητήσουν ἐργασίαν Ὁ καιρὸς, ἂν εἶναι καλὸς ἢ κακός, δὲν ἔχει καμ-

μίαν σημασίαν.

Εὰν καταγίνονται πολλοὶ ἀπὸ αὐτὰς εἰς τὸ πλέξιμον, τὸ κάμνουν διὰ νὰ κερδίσουν τὸν ἄρτον των. Πολὺ συχνὰ ἐκτελοῦν τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας διὰ τὰ τέκνα, ποῦ ζοῦν μαζὺ των. Εἰς τὰς σημερινὰς ἡμέρας ἓνα συζυγικὸν ζεῦγος δὲν ἔχει τὰ μέσα διὰ νὰ διατηρῇ ἓνα ὁλόκληρον πάτωμα διὰ κατοικίαν του. Εἰς πολλὰς περιπτώσεις ὁ σύζυγος, ποῦ ἐγήρασεν, ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ συντήρησιν ἢ τὰ ἐγγόνια ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ φροντίδας διὰ νὰ ἀνατραποῦν ὥπως πρέπει.

Αἱ θυγατέρες καὶ αἱ κυραὶ ἐργάζονται. Ὁ γάμος εἶναι δυνατὸς μόνον ἂν ἡ νύμφη συνεισφέρῃ κατὰ τὸ ἥμισυ διὰ τὰ οἰκιακὰ βάρη. Καὶ τὸ κάμνει αὐτὸ μὲ πολλὴν προθυμίαν. Ἀλλὰ τί συμβαίνει, ὅταν ἐλέλθῃ γέννησις τέκνου; Ὑπηρετήματα εἶναι σπάνιοι. Ἀν ὑπάρχουν τοιοῦτοι, τοὺς μισθώνουν ἀντὶ μεγάλης ἀμοιβῆς οἱ νεόπλουτοι. Ἡ νύμφη ἀνακαλύπτει πολὺ γρήγορα, ὅτι ἀντὶ ἐνὸς ἐπαγγέλματος ἔχει τώρα δύο, τὰ ὅποια εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ συμβιβασθῶν. Καὶ τὸ ἄλυτον αὐτὸ οἰκιακὸν πρόβλημα κάμνει πολὺ σοβαρωτέραν ἀκόμη τὴν ὅλην κατάστασιν.

Ὁ καθεὶς εὐρίσκεται κάτω ἀπὸ τὴν τυραννικὴν καὶ ἰδιότροπον δικαιοδοσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Κατοικιῶν Συμβουλίου. Ὁ ἐνοικιαστής ἐνὸς πατώματος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ παράσχῃ στέγην εἰς ξένους, οἱ ὅποιοι ἐνίοτε ἀνολαμβάνουν ἐχθρικὴν ἀπέναντι του στάσιν.

Λέγουσι, ὅτι ἡ νέα Γερμανὶς δὲν ἀγαπᾷ νὰ ἔχῃ παιδιὰ. Αὐτὸ τὸ κάμνει ἀπὸ ἀνάγκην. Ἀν τεκνογονήσῃ γνωρίζει, ὅτι πρέπει νὰ ἐμπιστευθῇ

εἰς τὴν φροντίδα ἄλλων τὸ τέκνον
της.

Ἡ θρησκεία ἔχει μίαν πολὺ ἰσχυ-
ρὰν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν γυναικῶν τῶν
Καθολικῶν μερῶν τῆς Γερμανίας.
Εἰς τὴν Νότιον Γερμανίαν συμβαί-
νει πολλαὶς μία ἀπὸ τὰς ἀδελφάς
μιας οἰκογενείας νὰ διδῇ τὰς ἐξετά-
σεις της διὰ διδακτορικὸν δίπλωμα
καὶ ἡ ἄλλη νὰ ἀσπάζεται τὸν μο-
ναστικὸν βίον. Εἶναι θάμα, τὸ
ὅποτον ἀξίζει κανεὶς νὰ τὸ ἴδῃ ὅταν
αἱ μοναχαί μεταβαίνουν ἐν σώματις
τὰς κάλπας διὰ νὰ ψηφίσουν. Εὐ-
φρεῖς κληρικοὶ κάμνουν ὅ,τι δύναν-
ται διὰ νὰ προσαρμόσουν τὸ πνευ-
ματικὸν μέρος τῆς Καθολικῆς Θρη-
σκείας μετὰ τὰ μέτρα καὶ κριτήρια τῆς
νέας γυναικός.

Τὸ ἐνδιαφέρον εἰς τὴν θεοσοφίαν
ἥτις ἐν Γερμανίᾳ, καλεῖται ἀνθρω-
ποσοφία—εἶναι εὐρύτατα διαδεδο-

μένον. Πολλὰ γυναῖκες ὁπαδοὶ τοῦ
τραγματοςμοῦ, ἔγιναν θεοσοφίστριαι
ἐνεκα τῆς ἰδέας τῆς συνεχοῦς αὐξή-
σεως διὰ τῶν αἰώνων. Ἐνας κάπως
ὀμιχλώδης πανθεϊσμός, ἕνα λυρικὸν
ὄνειρῶδες θρησκευτικὸν αἶσθημα
διακατέχει τὰς καρδίας τῶν γυναι-
κῶν. Ἡ ἀναζήτησις τοῦ Θεοῦ ὑπο-
κατεστάθη εἰς τὰς θρησκευτικὰς λει-
τοργίας καὶ τύπους.

Αἱ γυναῖκες τῶν κατωτέρων τά-
ξεων, τῶν ὁποίων αἱ θυγατέρες ἐρ-
γάζονται, εἶναι ἐντελῶς ἀδιάφοροι
διὰ θρησκευτικὰ ζητήματα. Ἐν τού-
τοις στέλλουν τὰ τέκνα τῶν εἰς τὴν
ἐκκλησίαν, μεταβαίνουν αἱ ἴδιαι
καὶ κοινωνοῦν κατὰ Μεγ. Παρασκευὰς
καὶ ὑπόκεινται ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν
τοῦ νέου τύπου τῶν Σοσιαλιστικῶν
ιερέων.

Τὸ πανηγυρικὸν τεῦχος τοῦ «Θησαυροῦ» ἀποστέλλεται χου-
σόδετον εἰς τοὺς συνδρομητάς μας. τοὺς ἀποστέλλοντας τὴν συν-
δρομὴν τῶν καὶ τοὺς ἐγγραφόμενους νέους τοιοῦτους ἐσωτερικοῦ
καὶ ἐξωτερικοῦ.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθευθῶσιν οὐ-
τὸ πρέπει νὰ ἐμβάσωσιν ἀπ' εὐθείας ἡμῖν τὸ ἀντίτιμον ἐκ δραχ-
μῶν 12,50 καὶ θὰ τὸ λάβωσι ἐπὶ ουστάσει εἰς τὴν διεύθυνσιν
τῶν.

Επίσης καθιστῶμεν γνωστὸν τοὺς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀποκτή-
σωσι ὁλόκληρον τὴν σειρὰν τοῦ «Θησαυροῦ» ὅτι δύναται ν' ἀπο-
τανθῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα μας, τόσον διὰ τὰ 52 τεύχη, τοῦ παρελ-
θόντος ἔτους, ὅσον καὶ δι' ὀρεγμένους ἀριθμοὺς αὐτῶν.

ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

==

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΜΕΛΙΣΣΩΝ

Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας
ἐκ Παρισίων, ὁ καθηγητὴς Μποῦ
νὲ ἀνεκρίνωσεν ἐκ Μασσαλίας εἰς τὴν
Ακαδημίαν τῆς Ιατρικῆς ἐν Παρι-
σίοις, ὅτι κατάρθωσε νὰ θεραπεύσῃ
τὴν θανατηφόρον ἀσθένειαν Λού-
πους (θανατηφόρον φλόγων), διὰ
τῶν κεντρισμάτων μελισσῶν.

Ο Μποῦνὲ λέγει, ὅτι δύο τοῦ ἀσθε-
νεῖς εὐρισκόμενοι εἰς τὸ τελευταῖον
στάδιον τῆς ἀσθενείας, ἐθεραπεύθη-
σαν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς 1,500 κεν-
τρισμάτων εἰς τὸν ἕνα, καὶ 4,000
εἰς τὸν ἄλλον.

ΤΑ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΥΠΕΡΟΚΕΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ

Ἐνας νέος τύπος τεραστίου ἀερο-
πλοία ἐφευρέθη ὑπὸ ἑνὸς Ἰταλλοῦ
μηχανικοῦ, τοῦ Νικολάου Σάντο. Τὸ
πρῶτον τοῦτο ἀερόπλοιον πρόκει-
ται νὰ κατασκευασθῇ λίαν προσεχῶς,
θὰ εἶναι δὲ τὸ μεγαλύτερον εἰς τὸν
κόσμον. Θὰ ἔχῃ μήκος 426 ποδῶν,
πλάτος 153 καὶ ὕψος 50. Ἐπὶ πλέον
θὰ ἔχῃ 16 μηχανὰς Φιάτ, δυνάμειος
700 ἵππων ἑκάστην.

Ἡ ταχύτης θὰ εἶνε 120 μιλίων
τὴν ὥραν, δηλαδὴ 200 περίπου χι-
λιομήτρων. Τὸ γιγαντιαῖον τοῦτο

ἀερόπλοιον θὰ δύναται νὰ μεταφέρῃ
200 ἐπιβάτας καὶ νὰ ταξειδεύῃ ἀπὸ
τὸν Ρίον Ικνέρον μέχρι Ρώμης ἐντὸς
2 1/2 ἡμερῶν.

ΤΑΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

Εἰς τὴν Νέαν Υόρκην ἔχει ἀρχί-
σει ἡ 16η ἐκθεσις τοῦ ἡλεκτρισμοῦ.
Μεταξὺ τῶν νεωτάτων καὶ περιερ-
γοτέρων ἐφευρέσεων ὑπάρχει καὶ
μία ἡλεκτρικὴ κουζινέρα ἡ ὁποία
τοποθετεῖται ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι
τῆς τραπεζαρίας, καὶ ὅπου ἡ οἰκο-
δέσποινα ἢμπορεῖ νὰ προετοιμάσῃ
φαγητὸν δι' ἑπτὰ πρόσωπα χωρὶς νὰ
διακόψῃ τὴν συνομιλίαν της μετὰ
προσκεκλημένους της. Δὲν ἔχει παρὰ
νὰ πατᾶ μερικὰ κουμπιά, ὅπως εἰς
μικρὰν γραφομηχανήν.

Υπάρχει ἐπίσης εἰς ἕνα μιμππε-
ρὸ τὸ ὅποιον πληροῦται αὐτομά-
τως μετὰ ζεστὸ γάλα ἐντὸς 40 δευτε-
πολέπτων.

Εἰς τὴν χαιρετιστήριον λόγον τὸν
ὅποιον ἐξεφώνησεν ὁ μέγας ἐφευ-
ρέτης Εδισσον, ἐδήλωσαν ὅτι χάρις
εἰς τὰς προόδους τοῦ ἡλεκτρισμοῦ,
θὰ εἶναι δυνατόν ἐντὸς ὀλίγου νὰ πε-
ριορισθῇ ἡ καθημερινὴ ἐργασία εἰς
τὸ τετράωρον.

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΟΡΟΣ ΟΔΟΝΤΟΚΟΝΕΩΣ

Εν εκ των μεγαλειτέρων φυσικών περιέργων του κόσμου είναι το Όρος Οδοντοκό εως εν Αριζόνη των Ηνωμένων Πολιτειών. Εδρίσκεται δε πλησίον των μεγαλειτέρων όρυχείων άργύρου.

Η έμπιετάλλευσις ήρχισεν ήδη να προξενή μεγάλην συγκέντρωσιν πληθυσμού και πλούτου εις την περιφέρειαν.

Από πολλού καιρού οι περίοικοι έγνωρίζον ότι ή λευκή κόνις του όρους Σιούπερδεν (Υπεροδοές) όπως το ώνόμασαν, αφήρει το χρώμα του καπνού από των όδόντων, αλλά μόνον τελευταίως έγένετο αίτησις εκμεταλλεύσεως και ήρχισεν ή συστηματική τοιαύτη.

Μία γυνή ή δεσποινίς Ιωσηφίνα Ρόμπινσον ήτις έξεδοκίμασε την κόνιν, με αποτέλεσμα τι άστρισμα των όδόντων της ως μαργαριτών, έπεισε διαφόρους επιχειρηματίας ότι το όρυχείον έκρυπτε περισσότερον πλούτον παρά αν περιείχε. . . χρυσόν. Τώρα ή κόνις ήρχισε να πωλήται εις εύρειαν κλίμακα και σχηματίζον

ται περιουσία υπό των ιδιοκτητών και εκμεταλλευτών του όρους.

ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ ΤΗΣ ΑΡΕΤΗΣ

Είς την Νέα Νόρκην υπάρχει μία όργάνωσις, φέρουσα την έπωνυμίαν «Εταιρεία διά την εξάλειψιν της άνηθικότητος».

Ο πρώτος πρόεδρος της ήδύνάτο να κανχηθή εις το τέλος της ζωής του ότι είχε καταστρέψει 160 τόννους άνήθικα βιβλία και άλλα δημοσιεύματα.

Έβλε ευνόητον ότι ή εταιρεία αυτή έχει πολλήν δουλειά εις μίαν πόλιν όπως ή Νέα Υόρκη.

Τό νιώτερον θέατρον είνε εκείνο το όποιον την άπασχολεί ιδιαιτέρως.

Φαντασθήτε, έλεγεν ο νέος πρόεδρος της, εις συντάκτην ενός Αμερικανικού φύλλου. Τα παιζόμενα έργα είναι τόσο άνήθικα, ώστε μου έγένοντο πολύ συχνά παράπονα, ότι προσβάλλουν την ήθικην των. . . μηχανικών της σκηνης.

ΑΓΟΡΑΣΕΤΕ ΟΛΟΙ
ΤΟΝ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟΝ 'ΘΗΣΑΥΡΟΝ,

400 σελίδες ποικίλης ύλης εις κομψότατον χρυσοδεμένον τεύχος

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εις τα κίόσκια και τα γραφεία μας

Χρυσόδετος δρ. 12,50 Χαρτόδετος 8,50

Είς τας έπαρχιας αποστέλλεται ελεύθερος ταχυδρομικών τελών

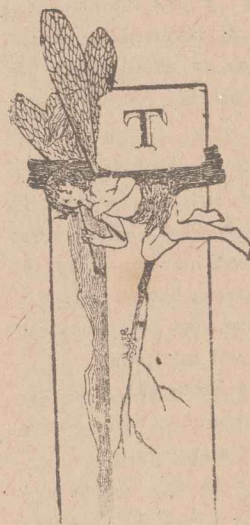
MAURICE LEBLANC

ΤΟ ΜΙΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΒΡΑΧΟΥ

Η ΠΛΕΟΝ ΤΡΥΦΕΡΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ
ΑΡΣΕΝ ΛΟΥΠΕΝ

[Συνέχεια εκ του προηγούμενου].

όν κατέλαθε εκτελέσει, με τα μικρά μέσα που διέφθορος μήπως τον έδλεπε κανένα αδιάκριτο μάτι. Διά μιας του φάνηκε πως έδλεπε μπροστά του ό,τι πρό είκουσι αιώνων είχε διαδραματισθή μπροστά σ'αυτήν την πόρτα. . . είδε να εισέρχονται μέσα στην κρύ-

πτη από την είσοδο αυτή Κέλτοι, Νορμανδοί, Γότθοι, Αγγλοι, Γάλλοι, Γερμανοί, Δούκες, βασιλείς, κι' άπειτα από αυτούς ο Λουπέν, . . . ο Μπωτς ελέ... Το φάνηκε πως έχασε το λογικό του. Αισθάνθηκε για μια στιγμή πως το αίμα του άποτρα βιόταν από το πρόσωπό του. . . για μια στιγμή κόντεψε να πέση. . .

Τό έργο του είχε τελειώσει πάντως το έργο το όποιον μόνος του ήμπορούσε να

όν κατέλαθε εκτελέσει, με τα μικρά μέσα που διέφθορος μήπως τον έδλεπε κανένα αδιάκριτο μάτι. Διά μιας του φάνηκε πως έδλεπε μπροστά του ό,τι πρό είκουσι αιώνων είχε διαδραματισθή μπροστά σ'αυτήν την πόρτα. . . είδε να εισέρχονται μέσα στην κρύ-

Τήν πρώτη νύκτα όλα έπληγαν σχετικώς καλώς, παρά τους φόβους του κανείς δέν έπαρουσιάσθη, αλλά την δεύτερη νύκτα εις το ήμίφως που έσχημάτιζε ή σελήνη είδε την πόρτα ν' άνοιγη και σκιές να περνούν. Εμπετρησα δύο, τρεις, τέσσερες πέντε...

Του φάνηκε πως ή πέντε αυτές σκιές κρατούσαν στόν ώμο του, βαρη άρκετά

δγκώδη.

Κατόπιν από τό παράθυρο τούς εἶδε νά ἀκαχίζου τούς ἀγρούς καί σέ λίγο ἀκουσε τόν κρότο ἐνός αὐτοκινήτου ποῦ ἀπεμακρύνετο.

Τότε νομίζων ὅτι δέν θά ἔκαμνε πλέον ἄλλας συναντήσεις ἐδῆς ἀπό τήν κρύπτη του καί ἠκολούθησε καί αὐτός τόν δρόμον ποῦ πρό ὀλίγου εἶχεν ἰδεῖ τίς σκιές νά περνοῦν.

Μόλις ὅμως πρόφθασε καί πάλι νά κρυφθῇ πίσω ἀπό κάτι θάμνους διότι ἀντελήφθη ἀρκετά ἐγκαίρως εὐτυχῶς πῶς καί ἄλλοι ἄνθρωποι περνοῦσαν ἀπ' ἐκεῖ μέ φορτίο καί αὐτοί εἰς τούς ὤμους των, καί συγχρόνως καί διά δευτέρᾳ φορά ἔκουσε ἕνα αὐτοκίνητο ν' ἀπομακρύνεται.

Τήν φοράν αὐτήν δέν εἶχε τήν δύναμιν νά ἐπιστρέψῃ εἰς τό ξενοδοχεῖον του καί πῆγε νά κοιμηθῇ.

Ἄταν τό πρωί ἐξύπνησε τό γκαρσόνι τοῦ ξενοδοχείου τοῦ ἔφερε ἕνα γράμμα. Τό ἀνοίξε καί μέσα εἰς τό φάκελλο εὗρε τήν κάρτα τοῦ Γκιανιμάρ.

— Εἰπὶ τέλους! ἀνεφώνησε ὁ Μπωτρελέ, ὁ ὅποιος ἠσθάνετο ἔπειτα ἀπό τέτοια πάλιν τήν ἀνάγκη μιᾶς βοηθείας.

Μόλις ἐτελείωσε τήν τουαλέττα του ἔσπευσε πρὸς συνάντησίν του.

Ὁ Γκιανιμάρ τοῦ ἔσφιξε καί τὰ δύο του χέρια λέγοντας μέ θαυμασμό.

— Εἴθε πρᾶγματι ἀξιοθαύμαστος φίλε μου!

— Μπα! ἀπήντησεν ὁ Μπωτρελέ ἡ τύχη μέ βοήθησε.

— Ἡ τύχη δέν παίζει κανένα ρόλον μαζί τοῦ ἀπότητος ὁ Γκιανιμάρ, ὁ ὅποιος ἐμίλουσε πάντοτε γιά τόν Λουπέν, χωρίς νά τολμᾷ ποτέ νά προφέρῃ τ' ὄνομα του.

Ὁ Μπωτρελέ τὸν παρεκάλεσε νά καθίσῃ.

— Ὡστε λοιπὸν τὸν κρατοῦμε πιά; ἠρώτησεν ὁ Γκιανιμάρ.

— Πάντως γνωρίζομεν τό καταφύγιόν του, ἀπήντησε ὁ Μπωτρελέ. Αὐτὸς ἔμπορει ἴσως νά μᾶς ἐξφύγῃ, ἀλλὰ ἡ Κούφια Βελόνα δέν πιστεύω νά κινήθῃ ἀπὸ τήν θέσιν της.

— Γιατί φαντάζεσθε πῶς θά μᾶς ἐξφύγῃ ἠρώτησεν ἀνήσυχος ὁ Γκιανιμάρ.

— Γιατί οἱ φαντάζεσθε πῶς ἔχει ἀνάγκη νά ἐξφύγῃ: Τί μᾶς πιστοποιεῖ πῶς τήν στιγμή αὐτή βρίσκεται μέσα; Ἀπόψε τήν νύκτα ἐδῆς ἀπ' ἐκεῖ ἐνδεκα ἐκ τῶν συνερόφων του, ἴσως νά ἦτο ἕνας ἐξ αὐτῶν.

Ὁ Γκιανιμάρ ἔμεινε σκεπτικὸς.

— Ἐχετε δίκαιο, εἶπε ἐντὸς ὀλίγου. Τό κυριώτερον εἶναι ἡ Κούφια Βελόνα. Ὅσο γιά τὰ ἄλλα ἄς ἐλπίζωμε πῶς ἡ τύχη θά μᾶς βοηθήσῃ. Τώρα ἄς ἐμιλήσω με.

Ἡ φωνή του ἔλαβε μίαν ἐκφρασίαν μεγάλης σοβαρότητος καί ἐπρόφερε.

— Ἀγαπητέ μου Μπωτρελέ, ἔχω διαταγήν νά σᾶς συστήσω σχετικῶς μ' αὐτή τήν ὑπόθεσιν, μεγάλην ἐχεμύθειαν.

— Διαταγήν ἀπὸ ποιόν; ἠρώτησεν ὁ Μπωτρελέ χαμογελῶν, ἀπὸ τόν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας;

— Ὁχι, ἀπὸ τόν ἴδιον τόν πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας!

— Ὡ! τόσο ψηλά;

Ὁ Γκιανιμάρ ἔχαμήλωσε τήν φωνήν του.

— Ἀκούστε εἰπε. Ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ θεωρεῖται ὡς μυστικὸν τοῦ κράτους. Ἰπάρχουν λόγοι σπουδαῖοι διὰ τούς ὁποίους τὸ ἀόρατον αὐτὸ φρούριον θά ἔπρεπε νά ἐξακολουθήσῃ νά μένῃ ἄγνωστον, ἰδίως λό

γοι στρατιωτικοί... Θά ἤμπορέσῃ ἴσως νά γίνῃ τὸ κέντρον πολεμοφοδίων, ἡ ὅτι δῆποτε ἄλλο.

— Μὰ πῶς εἶναι δυνατόν νά φυλαχθῇ ἕνα τέτοιο μυστικόν; Ἀλλοτε ἦταν κτήμα ἐνός μόνου ἀνθρώπου, τοῦ βασιλέως. Σήμερα τὸ γνωρίζομεν ἤδη μερικοὶ χωρὶς νά λαμβάνω ὑπ' ὄψιν μου καί τήν συμμορίαν τοῦ Λουπέν.

— Δέν σᾶς λέω γιὰ πάντῃ! Ἀλλ' ἐπὶ τέλους θά ἦταν ἀρκετὸ πέντε, δέκα ἔτη σιωπῆς!...

— Ἀλλὰ γιὰ νά κατορθώσωμε νά γίνωμε κύριοι τοῦ φρουρίου αὐτοῦ πρέπει νά τοῦ ἐπιτεθῶμε, πρέπει νά ἐξοστρακίσωμε ἀπ' ἐκεῖ τόν Λουπέν. Καί ὅλα αὐτὰ δέν γίνονται ἐβέλεια χωρὶς θέρυδον.

— Βέβαια, ὁ κόσμος καί θά ὑποπτεῖται, ἀλλὰ δέν εἶναι ἀνάγκη νά ξέρῃ.

— Καλὰ, ἀλλὰ πῆτε μου τότε ποῖα ἀκριβῶς τὰ σχέδιά σας;

— Τὰ ἐξῆς σέ δύο μόνον λόγια. Πρωτὸν δέν εἰσθε σὲς ὁ ἰσίδωρος Μπωτρελέ καί οὔτε πρόκειται γιά τόν Λουπέν. Ἐπὶ δευτέρῃ, τὸ ὁποῖον ἐκεῖ ποῦ ἀσκοπῇ περιδιάβαζε εἶδε καί ἀνθρώπους νά ἐγαίνουν κάτω ἀπὸ ἕνα ὑπόγειον. Φαντάζεσθε, δέν εἶναι ἔτσι, πῶς ὑπάρχει κάποια σκάλα ποῦ διατρύχῃ τὸν δρόμον;

— Ναι, ὑπάρχουν πολλὰ τέτοια σκάλα κατὰ μήκος τῆς ἀκτῆς. Νά π. χ. πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ Εἰρήνης τοῦ ὑπέδειξαν τήν σκάλα τοῦ Παπᾶ, ποῦ εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλους τοὺς λουμένους.

— Ὡστε τὸ ἡμισυ τῶν ἀνθρώπων μου καὶ ἐγὼ προχωροῦμε ὑπὸ τὰς ὀδηγίας σας. Θά εἰσέλθω μόνος ἡ συντροφισμένος αὐτὸ ἐξαπατάται. Πάντως ἀπὸ τὸ μέρος ἐκείνου θά ἐνεργήσωμε τήν ἐπιθεσίαν. Ἐάν ὁ

Λουπέν δέν εἶναι εἰς τήν Βελόνα, τότε θά τοῦ στήσωμε μιὰ παγίδα εἰς τήν ὁποίαν θά πιαστῇ εἴτε τήν μιὰ, εἴτε τήν ἄλλη ἡμέρα. Ἐάν εἶναι ἐκεῖ...

— Ἐάν εἶναι ἐκεῖ, κύριε Γκιανιμάρ θά μᾶς ἐξφύγῃ ἀπὸ τὸ μέρος ποῦ ἐλέπεστέρος τήν θάλασσαν.

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸν τσακώσουν οἱ ἄλλοι μισοὶ ἀπὸ τοὺς ἄνδρας μου.

— Ναι, ἀλλὰ ἐν καθὼς ὑποθέτω διαλέξετε τήν ὥραν ποῦ ἡ θάλασσα ἀποτραβιέται ἀφίγοντας ἐσκαπέστη τῇ θάσει τῆς Βελόνας, τὸ κυνηγιτὸ αὐτὸ θά εἶναι δημόσιο, ἀφοῦ θά παραστῶν σ' αὐτὸ ὅλοι οἱ φαραῖδες ποῦ τήν ὥραν αὐτὴν μαζεύονται ἐκεῖ.

— Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς δέν θά διαλέξω αὐτὴ τήν ὥραν.

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θά μᾶς ἐξφύγῃ μέ τήν θάλασαν.

— Καί ἐπειδὴ θά ἔχω ἐκεῖ καμιμὰ δεκάκις βάρκες, τὰς ὁποίας θά διευθύνουν ἄνθρωποι δικοί μου, θά τὸν φαρῶμε.

— Ἐκτός ἂν κατορθώσῃ νά περάσῃ ἀπὸ τίς θύρας σᾶς.

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θά τὸν θυθίσωμε.

— Μπράβο! μέ τί; μέ κανόνια;

— Γιατί ὄχι; Ὑπάρχει τήν στιγμή αὐτὴ ἕνα τορπιλικὸν στήν Χαθρὴ μ' ἕνα μου τηλεγράφημα θά βρεθῇ τήν ὥρισμένη ὥρα στὰ περὶχωρα τῆς Βελόνας.

— Ἡμπορεῖ ὁ Λουπέν νά εἶναι ὑπερήφανος... Τί διάβολο, τὸ πολεμικὸ ναυτικὸ ἐναντίον του!... Ἀς εἶναι ἐλπίω κύριε Γκιανιμάρ πῶς ὅλα τὰ προείδατε. Δέν ἔχωμε πιά παρὰ νά προδοῦμε στὸ ἔργον μας. Γιὰ πότε λοιπὸν;

— Ἀῤῥιο καὶ ὅλας τήν ἡμέραν στὰς δεκά τοῦ πρωὶ ἀκριβῶς.

Ο Μπωτρελέ αν και εφαινετο γελαστή και τελείως ήσυχος εν τούτοις κατά βάθος ήσθάνετο την αγωνίαν να του σφίγγη την καρδιά.

Δεν κατάρθωσε όλη την νύκτα να κλείση μάτι κατκατρώνοντας στο μυαλό του διάφορα σχέδια.

Ο Γκανιμάρ τον είχε εγκαταλείψει προς στιγμήν διά να μεταδῇ εις άποστάσειν δέκα περίπου χιλιομέτρων από το Ετρετά, εις το Μπόρ, όπου είχε δώσει συνέντευξιν εις τους φίλους του, και εκεί ένοικίωσε συγχρόνως δώδεκα δάρκες μεγάλες.

Κατά τας δέκα παρά τέταρτο έσυναντάτο εκ νέου με τον Μπωτρελέ αυτός και οι δώδεκα σύντροφοί του, επί του δρόμου ο όποιος οδηγεί εις την ακτήν, και εις τας δέκα ακριβώς έφθαναν ένώπιον του τοίχου όπου επρόκειτο να δοθῇ ή τελειωτική μάχη.

— Ε Μπωτρελέ ! Τι έχεις, φίλε μου ! δεν φαίνεσαι ευχαριστημένος.

— Μήπως και συ Γκανιμάρ είσαι καλύτερος νομίζεις, το πρόσωπόν σου είναι χλωμό, φαίνεσαι σαν να φοβάσαι.

Αναγκάσθηκαν να καθήσουν για λίγο και να πιούν μερικές στάλες κονιάκ.

— Δεν ξέρω τι μου συμβαίνει, είπε, δεν φοδοῦμαι βέβαια, αλλά σοῦ όμολογῶ πως αισθάνομαι συγκίνησι! Κάθε φορά που πρόκειται να τον τσακώσω, τί τά θέλεις, γίνομαι άνω κάτω. Και τώρα ως προχωρήσω, δεν πιστεύω να υπάρχη φόδος να μάς ιδῇ κανείς.

— Όχι ή Βελόνα είναι σε χαμηλότερον

έπίπεδον από την ακτή, και εξ άλλου μάς προφυλάσσει εδώ ή κλίσις του εδάφους.

Ο Μπωτρελέ έπλησίασε προς τον τοίχον και προέβη εις ότι και την πρώτη φοράν.

Ο έσωτερικός μηχανισμός ελειτούργησεν άμέσως και έφάνη το άνοιγμα του υπογείου.

Υπό το φέγγος του κλεπτοφάνάρου που έκρατοσαν είδαν ότι ή υπόγειος αυτή εισόδος ητο κτισμένη με τοῦδλα καθ' όλοκληρίαν.

Εισήλθαν και επροχώρησαν επ' όλίγον, όταν εδρέθησαν ένώπιον μιᾶς σκάλας· έμέτρησαν 45 σκαλοπάτια και όταν τά κατέβηκαν εδρέθησαν πάλι μπροστά σε μιᾶ βαρειά σιδερένια πόρτα.

— Καλά την έχομε, εφιδύρισε ο Μπωτρελέ ψηλαφώντας την, δεν θα είναι διόλου εύκολο να την ανοίξωμε.

— Αλλοίμονο! είπεν ο Γκανιμάρ ούτε καν ή κλειδωνιά δεν φαίνεται που εινε :

— Κι' εν τούτοις ή πόρτες είναι καμωμένες για ν' ανοίγουν και αν αυτή δεν έχει κλειδωνιάν, θα πῇ πως με κάποιο μυστικό ανοίγει.

— Ναί, αλλά αφού δεν τό γνωρίζομεν...

— Θα τό μάθωμεν.

— Πως ;

— Με την βοήθεια του έγγραφου. Η τελάρτη γραμμή θα χρησιμεύση για να λύη τας άπορίας όταν παρουσιάζωνται. Και αί άπορίαι αυτάι δεν ήμπορεί παρά εύκολα να λύνονται αφού τό έγγραφο είναι προσωρισμένο να δοηθήση μονον τούς ψάχνοντας.

— Για να ιδούμεν απήντησεν ο Γκανι-

μάρ, ξεδιπλώνοντας τό έγγραφο. Ιδού εδώ υπάρχει ο αριθμός 44 και ένα τρίγωνον τό όποιον προς τά άριστερά παρουσιάζει μιαν τελείαν .. Ομολογῶ όμως ότι δεν καταλαβαίνω την έννοιαν.

— Πως δεν καταλαβαίνετε !.. Κυττάξατε την πόρτα, βλέπετε ότι και εις τέσσερας γωνίες της είναι στερωμένη με τρίγωνες σιδερένιες πλάκες και ότι ή πλάκες αυτές συγκρατούνται με μεγάλα καρφιά. Ας δοκιμάσωμεν με την πλάκα ή όποία εύρίσκεται εις τό κάτω άριστερόν άκρον, εάν κανείς δοκιμάσῃ να κουνήσῃ τό κεφάλι του καρφιοῦ ίσως ..

— Απολύτως τίποτε εφιδύρισε ο Γκανιμάρ, όστις είχε σπεύσει να δοκιμάσῃ.

— Χαμηλοφώνως και ζυγίζοντας τά λόγια του ο Μπωτρελέ εξηκολούθησε,

-- Για να ιδούμε!... στεκόμεθα τώρα εις τό τελευταίον σκαλοπάτι... ήτοι εις τό 45ο... αλλά γιατί να είναι 45 αφού τό έγγραφο αναφέρει τον αριθμόν 44 ;... Παράξενο !... εν τούτοις... Γκανιμάρ, κάμετέ μου την χάρι ν' αγέθετε στο παραπάνω σκαλοπάτι, εκεί στο 44ο, και τώρα θα δοκιμάσω να γυρίσω τό καρφί, ..

Διά Θεραπειαν

Καταρράκτου. Στραβισμού (έλλοιθωρίας) Τραχωμάτων κ.τ.λ. δυνηδόμεν την τελείαν Κλινικήν

κ. Σπύλιου Χαγαυή
τ. όφηγητου όφθαλμολόγου
27, Μενάνδρου 27.
Τηλέφ. 654

ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ Α. ΚΑΜΠΑ

Πλατεία Κάνιγγος (Τζώρτζ 6) Τηλέφ. 30-74

Συνεργασία κυρίας Ε. Α. ΚΑΜΠΑ Ιατροῦ Γυναικολόγου.

Ακτινοσκοπήσεις, Ακτινοθεραπείαι, Ακτινογραφίαι,

Μηχανοθεραπείαι, Διαγνωστική, Χρόνια νοσήματα

Θεραπεύονται άνευ φαρμάκων ειμή δι' ιδιαιτέρας δ'ως μηχανικής μεθόδου, ανωδύχου και ανακουφιστικής, πλείστα όσα χρόνια νοσήματα δυσίατα ή και ανίατα μέχρι σήμερα θεωρούμενα ήτοι

Ρευματισμοί, Ισχυαλγίαι, Στοιμοχικά, δυσκοιλιότης, Προστατίτις, Ψαμμίασις, Αντινία, Αναμία, Εξηνητημένοι όργανισμοί, Παράλυσεις, Συρίγγια, Ατονα έλκη, Πολυσαρκία, Αιμορροΐδες κτλ.

Προλαμβάνεται και σημαντικῶς βελτιώνεται ή Αρτηριοσκληρώσις

ΤΜΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΟΝ

Τοκετοί, Στειρώσεις, Μητρίδες, Χρόνιοι κατάρροι, Συρίγγια, Κυστίτιδες κτλ.δι' ιδιαιτέρας μεθόδου με καταπληκτικά αποτελέσματα

ΕΝΑΣ
ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ
ΥΠΕΡ ΤΩΝ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΤΟΥ 'ΘΗΣΑΥΡΟΥ.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΟΛΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΤΟΥ
ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΑ ΚΕΡΔΗ 14,000,000

Η Διεύθυνσις τοῦ «Θησαυροῦ»
ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τὸν
θαυμάσιον συνδυασμὸν ὃν κατήρτι-
σε. Οἱ ἀναγνώσται αὐτοῦ ἄ-
νευ οὐδεμιᾶς δαπάνης αὐτῶν θὰ
μετάσχωσι τῶν κληρώσεων τοῦ
Αναγκαστικοῦ δανείου αἱ ὁποῖαι

θὰ γίνουσι ἐντὸς τοῦ Μαρτίου,
Αἱ κληρώσεις αὐταὶ κατὰ τὴν
δημοσιευθεῖσαν ἤδη ἐπίσημον ἀνα-
κοίνωσιν τοῦ Υπουργείου θὰ γί-
νουν ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν κατὰ τὸν
Μάρτιον ὡς ἑξῆς.

Κληρώσεις	Ιουνίου 1922	τῇ 5	Μαρτίου 1924
»	Σεπτεμ. 1922	τῇ 9	»
»	Δεκεμβρ. 1922	τῇ 11	»
»	Μαρτίου 1923	τῇ 15	»
»	Ιουνίου 1923	τῇ 17	»
»	Σεπτεμ. 1923	τῇ 20	»
»	Δεκεμ. 1923	τῇ 24	»

Καθ' ἐκάστην τῶν ἐπὶ τούτων κληρώσεων οἱ λαχνοὶ ἔχουσιν ὡς ἑ-
ξῆς:

1 λαχνὸς X δρχ. 300.000 δρ. 300.000

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

2	λαχνοὶ	X	δρχ.	100(000	δρ.	200.000
4	λαχνοὶ	X	δρχ.	50.000	δρ.	200.000
20	λαχνοὶ	X	δρχ.	20.000	δρ.	400.000
40	λαχνοὶ	X	δρχ.	10.000	δρ.	400.000
50	λαχνοὶ	X	δρχ.	5.000	δρ.	250.000
50	λαχνοὶ	X	δρχ.	3.000	δρ.	150.000
100	λαχνοὶ	X	δρχ.	1.000	δρ.	100.000
267	λαχνοὶ	ἐκάστης	κληρώσεως			2 000.000

ἦτοι ἐν συνόλῳ 1960 λαχνοὶ, ἐν συνόλῳ δρχ. 14.000.000

Οὕτω λοιπὸν οἱ ἀναγνώσται τοῦ
«Θησαυροῦ» θὰ μετάσχωσι εἰς ἕλας
αὐτὰς τὰς κληρώσεις χωρὶς νὰ εἶνε
μέτοχοι διὰ τοῦ ἑξῆς συνδυασμοῦ.

Ἡ Διεύθυνσις μας ἐπλήρωσε
ἐκατὸν ὁμολογίας τοῦ ἀναγκαστι-
κοῦ δανείου, τὰς τύχας τῶν ὁ-
ποίων διαθέτει ἀποκλειστικῶς
ὕπὲρ τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ «Θη-
σαυροῦ».

Αἱ ὁμολογίαι δηλαδὴ αὗται, κα-
τατεθειμέναι ἤδη εἰς τὴν Τράπεζαν
θὰ παραμένουν καθ' ἕλκον τὸν μῆνα
Μάρτιον, οἱ δὲ ἀριθμοὶ αὐτῶν
εἶναι οἱ ἑξῆς.

Σ-Ε 632 751—632 800= 50
Σ-Θ 229 301—229 350= 50

Ἐν ὅλῳ ἀριθμοὶ 100

Εάν τις τῶν ὁμολογιῶν τούτων
κληρωθῇ εἰς τὸν πρῶτον ἢ ἄλλον
λαχνὸν τὸ κέρδος δὰ διανεμηθῇ εἰς
τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Θησαυροῦ»
κατὰ τὸν δυνατὸν ἀπλούστερον
τρόπον. Εἰ μὲν εἶναι μέγας τὸ
ποσὸν θὰ διανεμηθῇ ἐξ ἴσου εἰς ὁ-
λους, εἰ μὲν εἶναι μικρὸν, διὰ κληρώ-
σεως τῆς ὁποίας αἱ λεπτομέρειαι θὰ
κανονισθῶσιν ἐγκαιρῶς.

Ἡ Διεύθυνσις ἐπιφυλάσσει εἰς ἑ-
αυτὴν τὸ δικαίωμα ν' ἀλλάξῃ τοὺς
ἀριθμοὺς τῶν μετοχῶν δι' ἐκάστην
κληρώσιν ἐὰν νομίση τοῦτο συντελε-
στικὸν ὑπὲρ τῶν ἀναγνωστῶν.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ
ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΔΙΟΝ. Ι. ΧΡΙΣΤΑΚΟΥ

Ὁδὸς Πειραιῶς 18 Ὁμόνοια
Ἡ ἀρτιωτέρα κατάρτισις.—Σύστημα εὐμεθοδώτατον

Καθημερινὴ διδασκαλία καὶ ἐξέτασις
Κύκλοι 3 μηνῶν διὰ διπλωματικὰς ἐξετάσεις
καὶ μηνιαῖοι τμηματικῶς.

ΑΡΙΣΤΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ

Τὰ κοντά μαλλιά.

Μία σουηδική ἐφημερίς περιγράφει εἰς ἀνταπόκρισιν ἐκ Παρισίων τοὺς χαρακτηριστικούς τύπους τοῦ κοντοῦ κοψίματος τῶν γυναικείων μαλλιῶν.

Ὁ πρῶτος τύπος εἰναι δὲ ὀνομαζόμενος παιδικὸς «κόμπος». Τὰ μαλλιά κτενίζονται στὸ μέτωπον πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ μὲ ἐλαφροὺς κυματισμοὺς τελειώνουν στὸν τράχηλον καὶ στὰ αὐτὰ μὲ ρολέ.

Ὁ δεύτερος τύπος λέγεται «κόμπος γκαρσονιῶ». Τὰ μαλλιά κόβονται στὸν τράχηλο πολὺ κοντά. Ἀριστερὰ κίνουν χωρίστραν, ἡ ὁποία ρίχνει τὰ μαλλιά πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ὀπίσθεν. Ἐπειτα τὰ φέρνουν στὰ μαλλιά μὲ ἓνα κυματισμὸ τοιοῦτο ὥστε νὰ μᾶς φαίνεται ἀπὸ ἔμπρὸς ὅ, τι τὰ μαλλιά εἶνε πολὺ κοντοκομμένα πίσω.

Ὁ τρίτος τύπος λέγεται «κόμπος ἐφήδου». Ὁ τράχηλος εἶνε ξυρισμένος. Τὰ μαλλιά κοντοκομμένα καὶ χωρὶς κυματισμοὺς. Τὰν αὐτὰ εἶνε ἐλεύθερα.

Ὁ τέταρτος τύπος εἶνε «ἡ κόμωσις Ζαννὶν Ἀρα». Στὸ μέτωπον πέφτουν πρὸς τὰ ἔμπρὸς. Πίσω μᾶλλον μακρὰ.

Ὁ πέμπτος τύπος λέγεται «κόμωσις ἀλλὰ Βέρα Σερτζίνα». Τὰ μαλλιά εἶνε τελείως χτενισμένα πρὸς τὸ πίσω μὲ ἀφθόνους κυματισμοὺς, εἰς δὲ τὸν τράχηλον καὶ τὰ αὐτὰ εἶναι ὀλίγον στριμμένα πρὸς τὰ μέσα γιὰ νὰ κάνουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἶνε στερεά. Πάντως ὅμως εἶνε μᾶλλον μακρὰ.

Διατάξεις περὶ χοροῦ.

Εἰς τὸ Καλαμαζού, τῆς Πολιτείας Μίτογκαν ἀπαγορεύεται εἰς τὰ χορευτικὰ ζεύγη νὰ τρώγονται μὲ τὰ μάτια των. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη προβλέπεται εἰς σειρὰν τροποποιήσεων τῶν περὶ χοροῦ ἐγκυρίων νόμων τῆς πόλεως.

Αἱ τροποποιήσεις αὗται περιλαμβάνουσιν εἰκοσιοντὼ χωριστὰς διατάξεις ἔχουν ὡς σκοπὸν νὰ ἐμποδίσουν προσβλητικὰς στάσεις καὶ θέματα, ἀντικείμενα εἰς τὴν αἰδῶ συμφώνως πρὸς κατάγγελίας τῶν γυναικείων ἀτυνόμενων μετὰ τριετῆ ἐπιθεώρησιν τῶν αἰθουσῶν τῶν χορῶν.

Ἡ διατάξις διὰ τῆς ὁποίας ἀπαγορεύεται τὸ ἀλληλοφάγωμα διὰ τῶν ματιῶν εἰς τὰ χορευτικὰ ζεύγη, στηρίζεται ἐπὶ δημοσίῳ ἐνδιαφέροντι ὑπὲρ τῆς κοινῆς υγιείας. Καθίσταται ἀδύνατον εἰς τὰ χορευτικὰ ζεύγη διὰ τῆς διατάξεως ταύτης νὰ προσβλέπουν ὁ εἰς τὸν ἄλλον ὅταν χορεύουν καὶ νὰ μολύνουν μὲ τὴν ἐκπνοὴν των τὰ πρόσωπά των.

Ἀλλὰ διατάξεις ἐπιβάλλουν ὅπως οἱ χορευταὶ τηροῦν εὐθυτενὴ στάσιν καὶ κινῶνται συνεχῶς πρὸς μίαν διεύθυνσιν. Ἀπαγορεύουν ἐπίσης εἰς τὰς γυναίκας νὰ θέτουν τοὺς βραχίονάς των γύρω ἀπὸ τὸν λαιμὸν τῶν χορευτῶν καὶ τιμωροῦν τὰ μακρὰ καὶ ὑποπτα χειροσφυζήματα.

MIX, N. KATRHΣ

Μαιευτὴρ Γυναικολόγος

24 Πρασσιῶν 243-5 μμ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ

Ο "ΕΞΥΠΝΟΣ,"

(Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Δ. Ι. Καλογεροπούλου)

Ολονότι κοιμάται τὰς περισσότερας ὥρας τοῦ ἡμερονοκτίου κάνει τὸν ἐξυπνον. Σηκώνεται ἀπὸ τὸ κρεβάτι, μὲ μόνον προορισμὸν νὰ φανῇ «ἐξυπνος», δὲν βλέπει τὴν ὥραν πότε νὰ πεταχθῇ εἰς τὸν δρόμον, νὰ συναντήσῃ κάποιον γνωστὸν του διὰ νὰ τὸν πειράξῃ. Καμμιά φορὰ ὅταν ἡ τύχη εἶνε δύστροπος καὶ δὲν φέρει εἰς τὰ δῆματά του κανένα φίλον του, θὰ παρέμβῃ ἀπρόσκλητος εἰς τυχαίον ἐπεισόδιον, θὰ εἰσδύσῃ εἰς κανένα ὄμιλον περιέργων διὰ νὰ εἰπῇ κατὰ «ἀστείον». Ἀν δὲν συμβῇ αὐτὸ διὰ νὰ ξεσπάσῃ, μονολογεῖ διὰ νὰ τὸν ἀκούσῃ οἱ διαβάται καὶ ἐκτιμήσῃ τὸ πνεῦμά του..

Ἡ ἐξυπνάδα— αὐτὸς νομίζει ὅτι λέγει πάντοτε ἐξυπνάδες. Ὅσοι ὁμῶς γνωρίζουν τί θὰ πῇ «πνεῦμα» τὸν ἀποφεύγουν διότι τὸν βαρύνονταί—εἰναιδὶ αὐτὸν ἐπάγγελμα. Ἐργάζεται εἰς γραφεῖον, ἀλλὰ δὲν τοῦ φθάνουν οἱ συνάδελοί του. Τὰ θύ-

ματα τῆς ἐλευθεροστομίας τοῦ ἀγρεύει ἔξω, ὅπου μπορέσῃ, παντοῦ. Πρέπει νὰ τὸν ὑποστοῦν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον. Καὶ ἐπιτίπτει πότε ὑπούλως, πότε λάδρως, ὅπου συγκέντρως, ὅπου συναναστροφῇ, ὅπου τὸ νὰ λέγῃ κανεὶς ὅ, τι φθάσῃ, θεωρεῖται διασκέδασις.

Ὁ ἐξυπνος, δηλαδὴ ὁ χωρατατζής, εἶναι πάντοτε μὲ ὄρεξιν, εἶναι πολυμῆρος, γελαστός συνήθως, αὐθάδης πάντοτε. Ἡ ἐτοιμολογία του συνίσταται εἰς τὸ νὰ μὴ σκέπτεται τί πρέπει νὰ πῇ καὶ ἂν αὐτὸ τοῦ θὰ πῇ ἀξίζει νὰ τὸ πῇ. Δι' αὐτὸ ἡ «γκάφες», δὲν εἶναι ἀσυνήθιστος καὶ τὰς ὁποίας ἐνίοτε ἐπιχειρεῖ νὰ διορθώσῃ δι' ἄλλης «γκάφας». Ἡ εὐφροσύνη τοῦ εἶναι τὸ πείραγμα. Κάτι θὰ εὕρῃ εἰς τὸν ἄλλον, εἴτε φυσικὸν ἐλάττωμα, εἴτε ἠθικὸν παραστράτημα, εἴτε διανοητικὴν ἐνδειαν, εἴτε συνήθειαν ἐκκεντρικὴν. Καὶ τότε ἐπιτίπτει ἀκἀθεκτος καὶ ἀμειλικτος καὶ θασανίζει τὸν ἀντίπαλον, ὅστις ἂν μὲν εἶναι ἀνεκτικός, ἢ προσποιεῖται ὅτι δὲν τὸν μέλει, ἢ ὑποκρίνεται ὅτι δὲν τὸν εἶναι χαμένος. Εἰς τὰ χεῖλη τοῦ ἐξυπνοῦ θὰ τσαλαπατηθῇ ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ, ἡ διανοητικότης τοῦ, ἡ ἠθικὴ τοῦ ὄντοτης, ἡ σοβαρότης τοῦ.

Αλλο χαρακτηριστικὸν τῶν «εὐφυ-
ολογιῶν» τοῦ εἶναι ἡ αὐθάδεια. Αποκα-
λύπτει περιφραστικῶς, ἢ δι' ὑπαι-
νιγμῶν ἢ διὰ καλμπουριῶν ἕνα μυ-
στικὸν οἰκογενειακὸν, περιουσιακὸν
ἢ παθολογικὸν, τὸ ἀνασκαλεῦει τὸ
ἐκθέτει εἰς βορὰν τῶν περιέργων, τὸ
σχολιάζει, τὸ ξεινάζει. Καμμιά φο-
ρὰ ἡ ἀδιακρισία του φθάνει καὶ μέ-
χρι τοῦ οἰκογενειακοῦ ἀδύτου.

Αν τὸ θῦμα θελήσῃ νὰ διαμαρ-
τηρηθῇ, θὰ λάβῃ αὐτὸς τὴν εὐκαι-
ρίαν ἐπεκτείνων τὴν δράσιν τῆς
γλώσσης του, νὰ ὀργιάσῃ εἰς βέρος
του. Δὲν τὸν ἀναχαιτίζει τίποτε. Ἀπ'
ἐναντίας ἡ ἀνοχή τοῦ ἀτυχοῦς προ-
σώπου εἰς βέρος τοῦ ὁποίου κατανα-
λίσκει τὸ πνεῦμα του, τὸν ἐνθαρρύνει
διὰ νὰ γίνῃ αὐθαδέστερος. Δι'
αὐτὸ οἱ περισσότεροι φαίνονται μὴ
δίδοντες σημασίαν εἰς ὅ, τι λέγει ὁ
«ἀσπενδος» φίλος των διὰ νὰ ἀπο-
φύγουν χειρότερα. Ἡμπορεῖ ὁ «ἐξυ-
πνος» νὰ ἐξετελέσῃ, ἐκείνον ὁ ὁ-
ποῖος δὲν ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ
εἶναι καὶ αὐτὸς ὡς ἐκείνον τοῦ-
λάχιστον ἐξυπνος.

Ὁ «ἐξυπνος» τὰ θύματά του δια-
λέγει μεταξὺ τῶν ἀνεκτικῶν, τῶν
ἀφελῶν. Εὐρίσκει εἰς αὐτοὺς ἑα-
φος καλλιτελείας τοῦ πνεύματος
του καὶ ὀλιγώτερα ἐμπόδια πρὸς φλυ-
αρίαν. Μὲ ὕφος καλοκάγαθον. χα-
μογελῶν κολακεύει πρῶτον τὴν φι-
λαυτίαν τοῦ φίλου του καὶ ἐπειτα
σιγα-σιγὰ ἀρχίζει νὰ τὸν περποσιεῖ-
ται δεόντως. Αν ἀντιληφθῇ ὅτι δυ-
σηρεστεῖται, διαμαρτύρεται ἔτι δὲν
εἶχε σκοπὸν νὰ τὸν πειράξῃ ὅπως κρι-
νεται τὸν φίλον, τὸν κτυπᾷ προστα-
τευτικῶς καὶ καλοκαγάθως εἰς τὸν
ῥυμόν καὶ ἀφοῦ τὸν καθυποχάσῃ . . .
ἐξακολουθεῖ τὴν ἐπίθεσιν. «Μηδὲν
παρεξήγησις». Προκειμένου περὶ
ἀπόντων προσώπων, δὲν ἀφίνει καὶ

αὐτὰ ἀθικτα, ἀλλὰ μολονότι ἡμπο-
ρεῖ νὰ φλυαρῇ ἐλευθέρως δὲν ἐπι-
μένει. Εἶναι ἱπποτικὸς· θέλει τὸν
ἀντίπαλον νὰ τὸν ἔχῃ ἐνώπιόν του·
ἐκ τῆς παρουσίας του, ἡμπορεῖ νὰ
εἰπῇ τις ὅτι ἐμπνέεται. Τὸ ἴδιον τὸ
θῦμα τοῦ δίδει ἄλλως τε τοιούτο-
τρόπως τὰ ὅπλα.

Αἱ ἐπιθέσεις τοῦ «ἐξυπνου» ἀνά-
γονται εἰς κάποιαν τακτικὴν. Ποτὲ
δὲν ἀρχίζει ἀποτόμως· προλαίνει
τὸ ἑδάφος τῆς συναντήσεως μετὰ
τοῦ ἀντιπάλου, κάμνει «ἀναγνώρι-
σιν». Καὶ ἀρχίζει μετὰ τὸ ἀραικὸν πῦρ,
καὶ προχωρεῖ μεθοδικῶς. Οἷον ἴδῃ
ὅτι τὸ ὁδόφραγμα ἐνδίδει τὸν παρα-
λαμβάνει καὶ τότε ἀρχίζουν τὰ πῦρ
ῥομῶν καὶ ἐπακολουθοῦν αἱ ὀβι-
δες.

Αλλο χαρακτηριστικὸν τοῦ «ἐ-
ξυπνου» εἶναι ἡ βωμολοχία. Ἐάν δὲν
ὑπάρχουν κυρίαι ἀρχίζει τὰ πειράγ-
ματά του μετὰ ἀπρεπείας ὑπαινιγμοῦς,
οἱ ὅποιοι ὅμως προκαλοῦν πλατὺν
τὸν γέλωτα τῶν παρευρισνομένων.
Καὶ τότε πλέον ὁ ἐξυπνος θριαμ-
βεύει. Ἐχει ὅμως τὴν διάκρισιν νὰ
μὴ εἶναι ὡμὸς εἰς τὰς ἐκφράσεις
του· ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ὁμιλεῖ
εἶναι τοσόν ἀφελής, ὥστε τὰ λόγια
του νὰ ἔχουν τὸν χαρακτήρα τοῦ ἀ-
στείου, τῆς οἰκειότητος. Ἐπικουρι-
κῶς παρεμβάλλεται ἡ ἀνεκδοτολογία,
τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτυχία ἔγκειται εἰς
τὸν τρόπον τῆς διηγήσεως, ὅστις εἶ-
ναι τὸ πᾶν.

ὑπάρχουν ἐξυπνοι, εἰρωνες, θυ-
μόσοφοι, ἐπιγραμματικοὶ εἰς χα-
κτηρισμούς. Αὐτοὶ εἶναι οἱ πραγ-
ματικῶς ἐξυπνοι οἱ πνευματώδεις. Ἐ-
νῶ οἱ κάμνοντες τὸν ἐξυπνον εἶναι
οἱ αὐθάδεις, οἱ ἐνοχλητικοί, οἱ σα-

χλοί. Αὐτοὶ εἶναι ὁ τύπος τοῦ «ἐξυ-
πνου», Κάμνει τὸν εὐθυμον διὰ νὰ
διασκεδάσουν ὅσοι τὸν ἀκούουν.
Πειράζει τὸν ἕνα ἐπειτα τὸν ἄλλον.

Καμμιά φορὰ συμβαίνει νὰ εὕρῃ
τὸ μᾶστορή του. Τὰς ἐπιθέσεις τότε
κάμει πῶς δὲν τὰς ἀκούει, ἢ ἀπαν-
τᾷ αὐθαδῶς, διὰ νὰ τὸν ἀποπλίσῃ.
Συμβαίνει, ὅμως καὶ νὰ τὰς ἀνεχθῇ
εὐαγγελικώτατα, μετὴν ὀπισθοδου-
λίαν νὰ ἀποκτήσῃ τὸ δικαίωμα ἔ-
πειτα νὰ τὰς πληρώσῃ τοῖς μετρη-
τοῖς. Καὶ ἔδω ἔγκειται ἡ πραγματι-
κὴ ἐξυπνάδα του— διότι ἔχει σιγί-
μας ποῦ εἶναι καὶ ἐξυπνος— νὰ δι-
δῇ τὴν ἀπάντησιν πληρωμένην, εὐ-
φρεστέραν τῆς τῶν ἄλλων. Αν ὅμως
γίνῃ αἰσθητὴ ἡ ὑπεροχὴ τοῦ ἀντι-
πάλου, ἢ ἐκ τοῦ πειράγματος ἀ-
πειλεῖται χειροδικεῖα ἢ κανεῖς νευ-
ροπαθῆς ἐξαγριωθῇ, τότε κάμνει
ραγδαίαν ὑποχώρησιν, ἀφοῦ πετά-
ξῃ πρὸς καθυσχύασιν τῶν ἀναστα-
τωθέντων πνευμάτων κανὲν κατευ-
ναστικὸν λογάκι— ἴσως καὶ κανὲν
ἀστείον.

..

Ὁ ἐξυπνος, ὁ συνήθης τύπος, καλὸς
δὲν εἶναι. Ἀπ' ἐναντίας ἀγαθός, ἀ-
νοικτόκαρδος, ὅπως εἶποι οἱ φλύα-
ροι, οἱ δημοφιλεῖς, οἱ εὐθυμοί. Κα-
ταντὰ δι' αὐτὸν συνήθεια νὰ πειρά-
ξῃ τὸν ἄλλον, τὸν ὁποῖον ἡμπορεῖ
ἴσως νὰ ἐκτιμᾷ κατὰ βάθος. Αν ὅμως
ἔχει τὸ ἀτύχημα ὁ ἄλλος αὐτὸς νὰ
εἶναι ἡ μύτη αὐοῦ σιμῇ, ἢ οἱ πόδες
του ἀτελευτήτου μήκου, ἢ οἱ ὦμοι
του ἀνισόροποι, ἢ τὸ κρανίον τοῦ ἀ-
πεφιλωμένον. νὰ εἶναι ὑπερβολικὰ
μύωψ, ἢ θαρύκος, ἢ νὰ καμπουριά-
ζῃ, καταντὰ ἕνα στόχος περιζήτη-
τος. Καὶ βέβαια τὸ νὰ εἰρωνεύεται
ἐν ἐλάττωμα, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ αὐ-

χῆσας δὲν εἶνε ὑπεύθυνος, εἶναι ἀ-
πρεπές, σκληρόν, ἀν θέλετε, ἄλλὰ
ὁ ἄνθρωπος εἶναι πλασμένος ἔτσι.
νὰ γελᾷ μετὰ τὰ ἐλαττώματα τοῦ ἄλ-
λου, νὰ ἐπιζητῇ τὴν διασκέδασιν
του μετὰ τὸ ἀτύχημα τῶν συνανθρώ-
πων του. νὰ ψυχαγωγῇται μετὰ τὸν
κρυφὸν καυμὸν τοῦ πλησίον του.

Διὰ τὸν «ἐξυπνον» δὲν ἔχει ἐφαρ-
μογὴν ὁ παλαιὸς μῦθος μετὰ τὰς δύο
πῆρας. Βλέπει πάντοτε τὰ ἐλαττώ-
ματα τῶν ἄλλων· τὰ ἰδικά του, ὅχι
μόνον δὲν τὰ βλέπει— ἀν καὶ τὰ
γνωρίζῃ πολὺ καλὰ, ἀλλ' ἐμποδί-
ζει καὶ τοὺς ἄλλους νὰ τὰ βλέπουν.
Αὐτὸς ἐάν δὲν ἔχει τὴν πῆραν ἔχει
ὅμως τὴν πείραν τοῦ ἐξυπνολογεῖν
καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ἐγωιστικῶς καλὸν
δι' αὐτόν. Δὲν τολμᾷ κανεὶς νὰ
τὸν θίξῃ. Ἡ ἀνταμοιβὴ του θὰ εἶνε
ἐκατονταπλασίαν ὅπως ἐδίδασκον αἱ
Χρηστομάθειαι τοῦ παλαιοῦ καλοῦ
καιροῦ, ὁμιλοῦσαι περὶ τῆς ἐν τοῖς
οὐρανοῖς ἀντιμισθίας τοῦ πράττον-
τος τὸ ἀγαθόν.

Διὰ τὸν «ἐξυπνον» πνευματικὴ ἱ-
διοκτησία δὲν ὑπάρχει. Τὸ πνεῦμα
του εἶναι δάνειον. Φωνογράφος ξέ-
νης εὐφροίας. Καταφεύγει εἰς αὐτὸ
ὅταν ἐξαντληθῇ ἡ ἰδικὴ του ἐξυπνά-
δα, ἰδιαίτερον ἀν ὁμοιάξῃ μετὰ ἐξυ-
μασμένον εἰνὸς πνεύματος. Τὸν καλοῦν
εἰς «παρέες» διὰ νὰ γελῶν καὶ αὐ-
τὸς μὲν γλεντᾷ ἀνεξέδως—καὶ εἶνε
αὐτὸ ἡ μεγαλειτέρα του ἐξυπνάδα
—ἀλλὰ εἰς τὸ τέλος τὴν παθαίνει.
Ὅταν δηλ. τὸν βαρεθῇ ἡ παρέα καὶ
δὲν ἔχει πέρας τὴν ἢ φλυαρίαν του,
ἐκφυλιζομένην εἰς σαχλολογίαν, κα-
ταντὰ καραγκιόζης τῶν ἄλλων χω-
ρίς νὰ τὸ καταλαβαίνει καμμιά φορὰ
καὶ ὁ ἴδιος, δι' αὐτὸ ὁ πράγματι ἐ-
ξυπνος ὅταν ἐννοήσῃ ὅτι τὸ μυαλὸ
του ἐκουράσθη εἰς τὴν διομηχανίαν
τῆς ἐξυπνάδας, ἢ ἔτι οἱ ἄλλοι ἀρχί-

ζουν νὰ θαρύνωνται, κάμνει 'καγονικήν μεταβολήν καὶ φεύγει διὰ νὰ ἀφήσῃ μίαν ἐντύπωσιν εὐχάριστον καὶ οὕτω νὰ ἐπιζητείται ἡ συντροφιά του. Ἀντιθέτως πρὸς τοὺς ἐμ-

πόρους, τὸ κέρδος ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ καταναλώσει.

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΠΩΣ ΟΡΚΙΖΟΝΤΑΙ

ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΑΟΙ

Ο τρόπος, κατὰ τὸν ὁποῖον δίδεται ὁ ὅρκος εἰ. τὰ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου εἶναι πλὴν περιέργως. Ἐνῷ ὁ Κινέζος ὀρκίζεται ὅτι θὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ὁ δικαστὴς προβαίνει εἰς πράξιν, συμβολίζουσιν τὴν ποινὴν ἢ ὅποια ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ψευδομάρτυρα· ἡ πράξις αὕτη τοῦ δικαστοῦ εἶναι ὁ ἀποκεφαλισμὸς ὄρνιθος, ἢ θραύσις ὑαλίνου δοχείου, ἢ σβύσιμον ἀναμμένου κηρίου.

Οἱ Μωαμεθανοὶ ὀρκίζονται ἐπὶ τοῦ Κορανίου, κλίνοντες τὸ σῶμα μέχρις ὅτου ἡ κεφαλὴ των ἐγγίσῃ τὸ ἱερὸν βιβλίον.

Οἱ Ἑβραῖοι ὀρκίζονται φοροῦντες τὸ καπέλλο των, ὅπως κατὰ τὰς ἑσπερίαν ἐντὸς τῆς συναγωγῆς των.

Εἰς τὴν Περσίαν, οἱ μάρτυρες ὀρκίζονται ἐπὶ γιγαταγανίου καὶ ἂν θέλῃ ὁ δικαστὴς, δύναται νὰ ἀξιόσῃ παρὰ τοῦ μάρτυρος νὰ ἀνοίξῃ εἰς τὴν χεῖρά του μικρὰν πληγὴν διὰ νὰ ὀρκισθῇ ἐπὶ τοῦ ἰδίου τοῦ αἵματος.

Οἱ Ἰνδοὶ παρὰ κεντῶσι μὲ εἰς

ἀγκάθι τὸ ἀριστερὸν χεῖρ καὶ οἱ Μαλαῖοι πληγώνονται μὲ ἓνα μαχαίρι, ἔπειτα δὲ ἀναμιγνύουν τὸ αἷμα, τὸ ὁποῖον θὰ ρεύσῃ, μὲ τέφραν καὶ ὀρκίζονται ἐπὶ τοῦ μίγματος, τὸ ὁποῖον συμβολίζει τὴν εἰμαρμένην τῶν ψευδομαρτύρων, δηλαδὴ τὸν θάνατον ἐπὶ τοῦ πυρός.

Ἀλλ' ὁ περιεργότερος ἴσως ὅρκος εἶναι ὁ τῶν Κορεατῶν, οἱ ὁποῖοι ὀφείλουν νὰ κάμουν ἑλατὸν ὑποκλίσεις ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ καὶ πολλὰ ἄλλα περίπλοκα βήματα. Ἡ τελευτὴ τῆς ὀρκωμοσίας ἀπαιτεῖ ἀκόμη καὶ τὴν ἀπειλὴν τῆς μαστιγώσεως, ἂν ἡ κατάθεσις δὲν ἐπαληθεύσῃ.

ΑΛΕΞ. Τ. ΤΑΒΛΑΡΙΔΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ

55 Γ' Σεπτεμβρίου Ἰσογειον 55

✱✱

Λέχεται 10—12 4—6 μ. μ.

Ὡραι αὐστηρῶς ὥρισμένα

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗΝ

Η' ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ,

τὰ τῆς προύσης Δηλώσεως τῶν Διακρίων τοῦ Παιδίου τῆς κληθείσης Δ' ἡλωσις τῆς Γενεύης, οἱ τε ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες ἀπαξιάτων τῶν Ἑθνῶν, ἀναγνώριζοντες ὅτι ἡ Ἀνθρωπότης ὀφείλει νὰ παράσχῃ εἰς τὸ Παιδίον τὸ καλλίστον ἐξ ὧν κατέχει, προσεπιθεβαίονσι τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἐκτὸς πάσης ἀπόψεως φυλῆς, ἐθνότητος καὶ θρησκευτικῆς αἰρέσεως :

«Ι. — Τὸ Παιδίον πρέπει νὰ τεθῇ ἐν ἱκανότητι ἀναπτύξεως κατὰ τὸν ὁμαλὸν, ὁλικῶς τε καὶ πνευματικῶς.

«ΙΙ. — Τὸ Παιδίον τὸ πεινὸν πρέπει νὰ τροφῇ. Τὸ Παιδίον τὸ ἀσθενὲς νὰ τύχῃ περιθαλψέως, τὸ Παιδίον τὸ ὀπισθοδρομικὸν νὰ ἐνθαρρυνθῇ, τὸ Παιδίον τὸ ἐκτροχασθὲν νὰ ἐπαναχθῇ εἰς τὴν ὁδὸν τὴν εὐθείαν, τὸ ὁρφανὸν καὶ ἐγκαταλελειμμένον νὰ περισυλληχθῇ καὶ τύχῃσι συνδρομῆς.

«ΙΙΙ. — Τὸ Παιδίον πρῶτον αὐτὸ πρέπει νὰ τύχῃ βοηθείας ἐν καιρῷ δυσπραγίας.

«ΙV. — Τὸ Παιδίον πρέπει νὰ τεθῇ ἐν ἱκανότητι νὰ προσπορισθῇ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκασία καὶ νὰ προστατευθῇ ἐναντίον πάσης ἐκμεταλλεύ-

σεως.

«V. — Τὸ Παιδίον πρέπει νὰ νουθετῇ ἐν τῷ συνασθίματι ὅτι αἱ καλύτεραι αὐτοῦ ιδιότητες ὀφείλουν νὰ διατεθῶσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀδελφοῦ του».

Αὕτη εἶναι ἡ περίφημος «Δήλωσις τῆς Γενεύης», ἡ ὁποία ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς εἰς κορυφὴν φυλλάδιον, ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Διεθνούς Συνδέσμου πρὸς προστασίαν τῶν Παιδίων, μεταφρασμένη εἰς 36 ζωντανὰς καὶ νεκρὰς γλώσσας. Ἡ ἀνωτέρω εἶναι αὐτὸς ὁ γαλλικὸς πρωτοτύπου μεταφράσις εἰς τὴν ἑλληνικὴν φιλοτεχνηθεῖσα ὑπὸ τοῦ αἰδεσματοῦ Λὸν Μάρμου, ἀντιπροσώπου, ὡς φαίνεται, τοῦ Συνδέσμου ἐν Ἀθήναις. Τὰ ἑλληνικά τοῦ αἰδεσματοῦ εἶναι ὀλίγον παράδοξα καὶ ἀσυνήθιστα. Ἐνθυμίζουν τις ρεκαίμεν τῶν εἰδικῶν φαρμάκων εἰς τὰ πολυγλώσσα φυλλάδια πού περιτυλίγουν τὰ φιαλίδιά των. Ἀλλὰ καὶ ἔτσι, ἐννοεῖ κανεὶς περὶ τίνος πρόκειται. Ὁ Διεθνὴς Σύνδεσμος τῆς Γενεύης κηρύττει τὰ δικαιώματα τοῦ Παιδιοῦ, ἀδιακρίτως ἔθνους, φυλῆς καὶ θρησκείας (καὶ ὅχι, πρὸς Θεοῦ «αἰρέσεως» ὅπως μεταφράζει ὁ αἰδεσματοῦς) περιεργοί αὐτοὶ οἱ ἂν θρωποὶ εἰς κάθε αἰλὴν θρησκείαν, ἐκτὸς τῆς ἰδικῆς των, καὶ σήμερ' ἀκόμη, δὲ βλέπουν παρὰ μίαν αἴρεσιν! Τὸ Παιδί εἶναι ὅτι καλύτερον, ὅτι πολυτιμότερον ἔχει ἡ Ἀνθρωπότης. Εἰς τὸ Παιδί ἐπομένως ὀφείλει νὰ

παρέχη πᾶν ὅτι ἵμπορεῖ. Ἐν καιρῷ γενικῆς δυστυχίας, ὅταν τὰ μέσα εἶναι ὀλίγα, τὸ Παιδί πρῶτα-πρῶτα πρέπει νὰ βοηθῆται. Ἀλλὰ καὶ εἰς κάθε καιρὸν, τὸ Παιδί πρέπει νὰ εἶναι ἐξησφαλισμένον. Νὰ τρέφεται, νὰ ανατρέφεται, νὰ αναπτύσσεται σωματικῶς καὶ διανοητικῶς, νὰ θεραπεύεται ὅταν ἀσθενῇ, νὰ περιθάλπεται, νὰ καθίσταται ἱκκὸν νὰ κερδίῃ τὸ ψωμί του, νὰ προστατεύεται ἐναντίον τῶν παντοειδῶν ἐκμεταλλευτῶν του, νὰ ἐνθαρρύνεται ὅταν εἶναι καθυστερημένον (ὅχι δὲ «ἀποσποδορομικόν» ὅπως μεταφράζει ὁ ἀδελφωτάτος), νὰ ἐπαναφέρεται εἰς τὴν εὐθείαν ὅταν ἔχη παρεκτροπῇ, (ἔστω καὶ ἐκτροχιασθῇ!) νὰ περισυλλέγεται, καὶ νὰ βοηθῆται ὅταν εἶναι ὀρφανόν καὶ ἐγκαταλειμμένον καὶ τέλος νὰ ανατρέφεται μετὰ τὴν ἰδέαν ὅτι χρεωστῇ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ αὐτὸ τοὺς ὁμοίους του, τοὺς ἀδελφούς του. Αὐτὰ εἶναι τὰ δικαιώματα τοῦ Παιδιοῦ, ὅπως τὰ περυσινά τινος εἰς ἕνα του ψήφισμα ὁ Σύνδεσμος καὶ τὰ κηρύττει: τῶρα εἰς ὅλον τὸν κόσμον, — γι' αὐτὸ καὶ τὰ ἐτύπωσεν εἰς 36 γλώσσας, — ὅπως περὶ τοῦ ἡ Γαλλικῆς Ἑπαναστάσεως ἐκήρυξε τὰ δικαιώματα τοῦ Ἀνθρώπου.

Ἀλλὰ διὰ νὰ γίνον αὐτὰ ὅλα, πρῶτα-πρῶτα χρειάζονται χρήματα. Οὐδὲν τῶν δεόντων ἄνευ χρημάτων! Καὶ ἰδοὺ ὅτι ὁ Σύνδεσμος, μαζὶ μετὰ ἀδικαιώματα τοῦ Παιδιοῦ, ζητεῖ ἀπὸ τὴν ἀναγνωρίζουσιν αὐτὰ Ἀνθρωπότητα καὶ τὸν ὄβολόν της. Φαίνεται δὲ ὅτι αὐτὸ κάνει ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του, διότι εἰς διάστημα μὲν τεσσάρων ἐτῶν, (1920—1923), συνέλεξε 80.000.000 φράγκα χρυσῶν, μετὰ τὰ ὁποῖα περιέθαλψεν ἕνα ἑκατομμύριον παιδιὰ εἰς 40 διάφορα μέρη τοῦ κόσμου. Μετὰ ἄλλους λόγους

ἐξώδευσεν 80 φράγκα γιὰ κάθε μισθὸν τῆς προστατευόμενου.

Ἀλλὰ πάλι τί εἶναι ἕνα ἑκατομμύριον παιδιὰ, εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ πόσον ἐξασφαλισθῶσιν καὶ αὐτὰ, ὅπου δὲν ἐξοδεύθησαν παρὰ 80 φράγκα γιὰ τὸ καθέναν; Τίποτε ἀπολύτως! Μία ἀρχὴ ἔγενε μόνον, μία καὶ ἡ ἀρχή. Καὶ ὁ Σύνδεσμος ἐξακολούθει τὴν ἐργασίαν του καὶ τὴν προπαγάνδαν του. Ὁ σκοπὸς του εἶναι νὰ συλλεχθῶσιν δισεκατομμύρια, τρισεκατομμύρια φράγκων καὶ νὰ ἐξασφαλισθῶσιν μετὰ αὐτὰ ὅλα τὰ ἑκατομμύρια τῶν παιδιῶν ποὺ ἔχουν ἀνάγκη βοηθείας εἰς τὸν κόσμον!

Διαφορετικὰ, τὸ ἔργον τοῦ φιλανθρωπικοῦ Συνδέσμου δὲν ἦτο παρὰ μία μεγάλη.. ἀδικία. Ναι, ναι, ἀδικία. Καὶ πόσον μάλιστα μεγαλύτερα, ὅσον περισσότερα ἑκατομμύρια συλλέγει καὶ ἐξοδεύει δι' ὠρισμένα μόνον παιδιὰ. Διότι αὐτὰ τὰ κάνει, πολὺ ἢ ὀλίγον, εὐτυχισμένα, εἰς βάρος ἄλλων ποὺ τὰρίνει, εἰς τὴν δυστυχίαν, ἐνῶ κηρύττει ὅτι ὅλα ἔχουν τὰ ἴδια δικαιώματα. Δὲν σᾶς φαίνεται τῶρα λογικόν; Καὶ δὲν εὐρίσκετε ὅτι ἔχουν κάποιον δίκαιον ὅσοι πολεμοῦν τὴν φιλανθρωπίαν αὐτοῦ τοῦ ἴδους καὶ τὴν ἐλπισίαν; Ἡ ἀληθινή φιλανθρωπία, σᾶς λέγουν, καὶ ἡ ἀληθινὴ ἐλεημοσύνη εἶναι μία. Ὅχι ἐκεῖνη ποὺ δίνει πεντάρες εἰς τοὺς ζητιάνους καὶ δὲν κάνει ἄλλο παρὰ νὰ ὑποθάλῃ τὴν ἐπαίτιαν καὶ τὴν ἀκηρίαν οὔτε ἐκεῖνη ποὺ ἰδρύει ἕνα Σάλλογαν καὶ προκαλεῖ ἐρίους, — ἄλλου εἶδους ἐπαίτια, — διὰ νὰ ανακουφίσῃ ὀλίγας πτωχὰς οἰκογενεῖας ἢ νὰ χαροποιήσῃ ὀλίγα πτωχόπαιδα τὰ Χριστούγεννα καὶ τὸ Πάσχα ἄλλα ἐκεῖνη, ἡ ὁποία ἀποβλέπει καὶ ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν γενικὴν καὶ τὴν ὁριστικὴν ἀνακούφισιν τῆς πτωχείας.

Ἀνθρωπότητος, εἰς τὴν ἐξάλειψιν τοῦ στίγματος τῆς πτωχείας, εἰς τὴν ἐξασφάλισιν κάθε ἀνθρώπου, εἴτε παιδιοῦ, εἴτε γέροντος, εἴτε ἀνδρός, εἴτε γυναικός, εἴτε ὑγιοῦς, εἴτε ἀρρώστου.

Καὶ αὐτὸ δὲν θὰ γίνῃ βέβαιον οὔτε μετὰ ἑρᾶνους, οὔτε μετὰ ἐλεημοσύνης, οὔτε μετὰ φιλανθρωπικῶν ιδρυμάτων οἰκιστῶν. Ἀλλὰ θὰ γίνῃ ὅταν ἡ Ἀνθρωπότης θάνατον ἀντιμετώπισῃ τὰ ἴδια καὶ νὰ δικάσῃ ὅλα καὶ ὅχι μόνον τοῦ Παιδιοῦ, ἀλλὰ τοῦ Ἀνθρώπου γενικῶς, καὶ ὅταν, μετὰ μίαν κοινὴν ἐνέργειαν, ἀποφασίσῃ νὰ τοῦ τὰ πτωχὰ χωρήσῃ. Ὅλα τὰλλα, καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν ἀποτελοῦν ἀδικίαν, ὅπως ἰσχυρίζονται οἱ ὑπερβολικότεροι, εἶναι μολῶματα ἀάξιον λόγου, πράγματα ἀσήμαντα, σταγόνες ἐν τῷ ὄκεανῷ, χριστιανικὴ συνήθεια παλαιᾶς κοινωνίας, ἡ ὁποία ὁλοῦν καταργεῖται.

Κρίσιμος τώρα θὰ ἔλεγε, ὅτι αὐτὰ τὰ φιλανθρωπικὰ ιδρύματα προήγαγον, ἐβελτίωσαν τὴν κοινωνίαν καὶ ἔφεραν τὴν πρόοδον, ἡ ὁποία πλησιάζει νὰ τὴν μεταμορφώσῃ. Ἀπεναντίας, τὰ φιλανθρωπικὰ ιδρύματα καὶ οἱ Σύνδεσμοι σὺν αὐτῶν τῆς Γενεῆς, ἐπεβράδυναν τὴν πρόοδον. Ἀκριβῶς γιὰ τὴν εἶναι μολῶματα σ' ἕνα σαθρὸ οἰκοδόμημα ποὺ τὸ στηρίζουν. Χωρὶς αὐτὰ τὰ ἀπατηλὰ μολῶματα, τὸ κτίριον θὰ ἐκρηγνέτο πρὶν γογγυῖν καὶ στῆ θέσι του θάνατος. Χωρὶς αὐτὰ, νέον, στερεόν. Ἡ πρόοδος θ' αἰχμαλωτίζετο γρηγορώτερον, διότι θὰ ἐβλάπτον οἱ ἄνθρωποι τὴν σαθρότητα τοῦ κτιρίου καὶ ὁ κόμπος θὰ ἔφτανε σὲ κέντρον...

Ὡστόσο, ἀπὸ τὰ δικαιώματα τοῦ Παιδιοῦ ποὺ κηρύττει ὁ Σύνδεσμος τῆς Γενεῆς, ἕνα εἶναι κάπως νέο, πρακτικὸ καὶ ἀληθινόν. Ἐκεῖνο ποὺ λέγει ὅτι ἐν καιροῖς δυσπραγίας, γενικῆς δυστυχίας, ἡ πρώτη βοήθεια χρεωστῇται πρὸς Παιδιὰ ποὺ εἶναι τὸ Μέλλον, καὶ ὅχι τοὺς μεγάλους, ποὺ εἶναι τὸ Παρόν ἢ τὸ Παρελθόν. Αὐτὸ δὲν κάνει κάθε καλὴ οἰκογένεια; Ὅταν ἔχη ὀλίγα μέσα, δὲν διαθέτει τὰ περισσότερα γιὰ τὰ πτωχὰ διὰ τῆς καὶ μόνον ὅτι προσφέρει διὰ τοὺς ἄλλους; Αὐτὸ πρέπει νὰ μὴ θῇ καὶ ἡ καλὴ Κοινωνία, καὶ ἡ σημερινὴ καὶ ἡ αὐριανὴ ἐπίσης. Τὰ ἄλλα εἶναι γνωστά, τετριμμένα, χιλιοειπωμένα, ὅπως λέγει καὶ ὁ ἀγαπητός μου Παλαμᾶς.

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο εὐφρόνως γνωστός ὁμογενὴς ἐκ Σμύρνης ἱατρός
ΠΑΥΛΟΣ ΛΟΥΓΙΖΙΔΗΣ
ΣΥΓΓΙΔΙΑΤΡΟΣ, ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ
ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ
Εἰδικῶς σπουδᾶς ἐν Παρισίοις τὰ Αφροδίσια εἰς τὴν Νοσοκομεῖαν St Louis, Necker, Lariboisiere, ἐφαρμόζει τὰς τελευταίας καὶ νεωτάτας μεθόδους τῆς ἐπιστήμης.
Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του
21 ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 21. — ΑΘΗΝΑΙ
Πάροδος ὁδοῦ Πειραιῶς (παρὰ πλεύρας ὁφθ. κλινικῆς Χαλαμῆ)
Ὁρᾷ ἐπισκέψεων
9—12 π. μ. καὶ 3—8 μ. μ

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ

Θεωρείται σχεδόν ασφαλής προφητεία ότι ο φωτισμός εντός πεντηκονταετίας θα στοιχίξη τὸ πεντηκστὸν μόνον τοῦ σημερινοῦ. ὥστε εἰς τὰς ὀπωσιήποτε μεγάλας πόλεις θὰ ἔχη καταργηθῇ ἡ νύξ κατὰ τὴν πρόρρησιν τοῦ κ. Ι. Β. Σ. Μαλδέκν γνωστοῦ βιολόγου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Οξφόρδης ἐν τῷ «Δαιδάλῳ» ὅπου δημοσιεύεται μακρὰ πραγματεία του περὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς.

Παραδέχεται ὅτι ἡ ἐξάντλησις τῶν ἀνθρακωρυχείων καὶ τῶν πηγῶν πετρελαίου θ' ἀπαιτήσουν ὀλίγους αἰῶνας τοῦλάχιστον.

Προσωπικῶς, λέγει, θεωρεῖ ὅτι τὸ ζήτημα τῆς κινητηρίου δυνάμεως ἐν Μεγάλῃ Βρετανίᾳ καὶ ἀλλοῦ θὰ λυθῇ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Ἡ χώρα θὰ κάλυφθῇ μὲ σειρὰς μεταλλικῶν ἀνεμομύλων οἷτινες θὰ κινῶσι δυναμοηλεκτρικὰς μηχανὰς τὸ ρεῦμα τῶν ὁποίων θὰ συγκεντροῦται καὶ κατανέμειται ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ὡς ἑξῆς:

Ἡ ἀποθήκευσις τῆς δυνάμεως τοῦ ἀέρος θὰ γίνεται εἰς κατάλληλα σημεῖα. Θὰ εὐρίσκονται μεγάλοι συγκεντρωτικοὶ σταθμοί, συγκεντρώσεις καὶ κατανομεῖς τοῦ ηλεκτρικοῦ ρεύματος ὅπου τὸ περισσεύον ρεῦμα, θ' ἀποθηκεύεται κατὰ τὰς θυέλλας διὰ τῆς ηλεκτρολύσεως τοῦ ὕδατος εἰς ὀξυγόνον καὶ ὕδωρ. ὕδροποιούμενων καὶ διατηρουμένων εἰς

στερεὰς δεξαμενάς ὑπὸ τὸ ἔδαφος.

Τὰ ὄγρὰ ταῦτα ἀέρια θὰ χρησιμοποιῶνται ὡς ἀποθεματικὸν δυνάμεως κατὰ τὰς περιόδους τῆς νημερίας πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀπαιτουμένης δυνάμεως διὰ τὴν βιομηχανίαν, τὰς μεταφοράς, τοὺς σιδηροδρόμους, θέρμανσιν, φωτισμὸν καὶ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν. Αἱ ἀρχικαὶ θεβαίως δαπάναι τῶν ἐγκαταστάσεων θὰ εἶναι λίαν σημερινὰ ἀλλὰ τὰ ἐξοδα τῆς συντηρήσεως: θὰ εἶναι ἀλάχιστα ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὰ τῶν σημερινῶν παρομοίων ἐγκαταστάσεων.

Ἐν ἐκ τῶν κυριωτέρων πλεονεκτημάτων τῆς τοιαύτης διαρρυθμίσεως θὰ εἶναι ὅτι τὸ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα θὰ διανέμεται ἐξ ἴσου ἀπανταχοῦ τῆς χώρας, ἐντὸς τῶν οἰκιῶν καὶ ἐν ὅς τῶν χωρίων ἀκόμη, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἀνάγκη μετατοπίσεως συγκεντρώσεως τῶν ἀνθρώπων εἰς ὠρισμένας πόλεις, κέντρα ἢ ἐργοστάσια, πρᾶγμα τὸ ὅποιον εἶναι μία τῶν κυριωτέρων αἰτιῶν τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς δυστυχίας τοῦ αἵ τόμου.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ
ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ
ΑΘ. ΤΡΑΧΙΑΝΣ

Υψηλ. τῆς Συφιλιδολογίας Πειραιῶς

Τηλ. 889

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΣΜΟΣ

Πολυμελής συντροφιά, αποτελουμένη ἀπὸ κυρίους καὶ κυρίαις, τῆς ἀνωτέρας παρ' ἡμῖν κοινωνίας, ἐν αὐτῇ τὰ τελευταῖα φεγγαρόλουστα βράδυα, εἰσῆλθεν εἰς προκεχωρημένην ὥραν, ἐν ἀλλաλαγμοῖς καὶ ὑπερβολικῇ εὐθυμίᾳ, κατόπιν ἀφθόνου οἰνοποσίας ἐν τινὶ παρλιανῷ κέντρῳ, εἰς ἕνα τῶν καλλιτέρων ντόσιγκ τῆς πρωτεύουσας μας. Διέταξαν ὅτι ἀπῆλθον πρὸς συμπλήρωσιν τῆς χοριπάλης, ἐνῷ αἱ κυρίαι ἐν τῷ μεταξύ μὴ δυνάμεναι νὰ συγκρατήσωσι τὴν στομαχικὴν τῶν ἰσορροπίαν, μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τοὺς ἥχους τῆς Τζαζ-Μπάντ καὶ τὸ ἀπλετόν ἐκ τῶν ἡλεκτρικῶν λαμπτήρων τῆς ἀπαστραπούσης ὠρμαίας αἰθούσης — συντήμα. ὄντως μονοιδικαί — ἀπῆλλασσαντο τοῦ περικοπτοῦ φορτίου τοῦ στομάχου τῶν!

Ὅταν ἐκοιμήσθησαν τ' ἀριστοκρατικὰ χοραῖα, τὰ προορισμένα νὰ συμπληρώσωσι τὴν εὐθυμίαν, τῶν παρπασιότων ἐκ τῆς μέθης γλεντζέδων, κατὰ τὴν ἀδύνατον Ἑλληνικὴν συνήθειαν, ἥτις δὲν ἀναγνωρίζει κοινωνικὰς διαβαθμίσεις καὶ δὲν ἐξετάζει τόπων καὶ χρόνον, οἱ κύριοι τῆς παρέας, συνεπλάκησαν μεταξύ των, ἀλλοτρίως βρεθίσθησαν κατηχηκώτατα, τιλοφροσύναντες ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, μεγαλοπρεπῶς, ἔθροισαν τοὺς ὕλοπίνakas τοῦ κατωστήματος, ἐστράπατσάρισαν τὴν ξένην περιουσίαν, τρέψαντες τοὺς λοιποὺς θαμώνας εἰς φυ-

γήν, ἀποδείξαντες οὕτως, ὅτι πραγματικῶς καὶ κατὰ βάθος δὲν ὑφίστανται καμμία διαφορὰ κοινωνικῆς μορφώσεως καὶ ἀξιοπρεπείας, εἰς τὴν πτωχήν μας Ἀθήνᾳ.

Καμίζώμενον καὶ κοκορευόμεθα, διὰ τὸν πολιτισμὸν μας, διὰ τὴν ἀνάπτυξίν μας, διὰ τὰς ἀριστοκρατικὰς συνηθείας μας. Θέλομεν κέντρα, ὑψηλῆς περιωπῆς, ἀπρόσιτα εἰς τὸν λαόν, εἰς τὸν ἐργατικὸν κόσμον, θέλομεν νὰ μένωμεν ἀπομονωμένοι: εἰς τὸ λουλουδιένιο, αἰθέριον περιβάλλον μας.

Θεωροῦμεν τολμηρὸν καὶ αὐθάδη τὸν εἰσχωροῦντα πτωχὸν ἄσπρον, ἐμεῖς ὅπου ἡμεῖς πέγομεν τὸ τσιζὶ ἢ τὸ δρεκανικὸν μας. Ἡ πνοή τοῦ ξαπλῶνι, ὀνυμφιβόλως τὴν μυρωμένην ἀπὸ τὰ ἀρώματα τῶν Κοτὺ καὶ Οὐρπιγκαν ἀτμοσφαῖραν. Αὐτὸς πίνει ρετσίνα, ἑμεῖς σαμπάνια καὶ βορδῶ. Ποίαν σχέσιν δύναται νὰ ἔχη μὲ ἡμᾶς; Τί θέλει μετὰξὺ μας;

Τί φοβῆται! Νὰ μὴ μισοῖ κανεῖς τέλος πάντων νὰ ἔχη ἕνα κέντρον ἀποκλειστικὸν ἰδικόν του, παρὰ νὰ εἶνε ἡραγλασμένος νὰ ἔρχεται εἰς ἐπαφήν μὲ τοὺς προμηθευτὰς τοῦ ἀρχοντικοῦ του, τὴν μοδίστα ἢ τὸν ῥάπτην του. Καὶ τὴν ἀποκλειστικότητα αὐτὴν, τὴν ἐγωϊστικώτατα ἐπιδιωκομένην, τὴν θέλομεν ὡς ἀποδεικνύεται, διὰ νὰ μεθύσωμεν, χωρὶς περισφοισμούς, νὰ τὰ σπᾶσωμεν ὅλα χωρὶς

ἐντ' ὁπλήν, νὰ οἰκωμεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ συνδικακεδάζοντος φίλου. τὰ οἰκονομικά μα-ἀπορρητα, νὰ καταστρέψωμεν τὴν περιουσίαν ποῦ δὲν μᾶς ἀνήκει, νὰ ἐξευτελίσωμεν τὸν ἰδίον καταστηματάρχην, ὅστις μᾶς στεγάζει, καὶ προσπαθεῖ νὰ ἀνταποκριθῇ μὲ θυσιὰς ὑλικὰς καὶ ἠθικὰς εἰς τὰς ἐπιθυμίας μας καὶ τὰ γούστα μας.

Τί κρῖμα ! Καὶ ὅμως ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν ἂν ὄχι, ἐκπολιτισθῇ ἀλλὰ τουλάχιστον ἰξήμερωθῇ. Αἱ παρεκτροπαὶ αὐταὶ εἶνε ἀσυγχώρητοι, καὶ τελείως ἀδ' ἀκασιολόγητοι δι' ἀνθρώπους σεβομένους ἑαυτούς, φέροντας ἔντιμα ὀνόματα καὶ κατέχοντας ἑξαιρετικὰς θέσεις ἐν τῇ κοινωνίᾳ μας. Εἶνε βαρβαρισμοὶ καὶ ἀσχημίας, τὰς ὁποίας δύναται ἴσως νὰ συναντήσῃ τις, εἰς κέντρον τῆς ἐσχάτης κοινωνικῆς ὑποστάσεως, ὅχι εἰς καταστήματα περιωπῆς, τῶν ὁποίων τόσον ἔχει ἀνάγκην ἡ πόλις μας καὶ ἔχομεν ὑποψήφους νὰ υποδοιῶμεν μᾶλλον τὴν προσδευτικὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν εὐδοκίμησιν των.

Μᾶς δηγήθη κάποιος καταστηματάρχης παραθαλασσίου μπαρ, ὅτι θεωρίην τινα ἐσπέρων, ἐνῶ τὸ κατάστημά του, ἐκ τῶν καλλιτέρων θεωρουμένων, ἦτο πλήρως κενόν, νεαρός βλαστὸς, γνωστῆς ἀθηναϊκῆς οἰκογενείας, φέρον ὄνομα ἀξιοσέβαστον, θεωρῶν ἀσφαλὲς εἰσιτήριον τὰ ἐκατομμύρια, ἅτινα φιλόπρονος πατὴρ τῷ ἐληροδότησεν, ἠθέλησε νὰ εἰσέλθῃ δι' ἐκβεβητικῶς, ἐπιβαίνων μικροῦ αὐτοκινήτου, μετὰ τῆς αἰστοῦ γνωστῆς γυναίκος τοῦ θεάτρου, εἰς τὸν ὥραϊον ἐξώστην τοῦ ἐξοχικοῦ κέντρου, ὅστις ἔτυχεν νὰ εὐρίσκειται εἰς τὸ αὐτὸ μετὰ τῆς ὁδοῦ ἐπί-

πεδον.

Εἰς παρατήρησιν τοῦ δ'ευθυντοῦ, ὅτι δὲν θὰ τὸ ἐπιτρέψῃ, ὁ νεοέλληνας ἔρριψε πομπωδῶς τὸ ὄνομά του, καὶ τὰ τοῦ αὐθάδους, ὅστις ἐτόλμησε νὰ διαπράξῃ τὸ κέφι καὶ τὰς καννιβλικὰς του προθέσεις, σκοπῶν βεβαίως δι' αὐτοῦ νὰ κεραυνωθῇ τὸν τολμηρὸν καὶ ἀχάριστον βιοπαλαστήν. ἀνοούμενον νὰ δεχθῇ τὴν κατατροπὴν τῆς περιουσίας του ἀπὸ ἐνὸς κινδυνώμον ἀριστοκράτην.

Μετὰ δυσκολίας δὲ ἀπεχώρησεν, ἀφοῦ ὁ ἐν λόγῳ καταστηματάρχης τοῦ ὑπέδειξεν ὅτι ἡ θάλασσα ἦτο μόλις ὀλίγα μέτρα μακρότερα καὶ ἠδὺνατο νὰ κρημνισθῇ μετὰ τῆς χαριτοβούτου συντρόφου του, ἐπωχούμενος ἔθ' ἠθέλεν. Αὕτη φαίνεται εἶνε ἡ νεωτεριστικὴ ἀντίληψις τῆς καλῆς κοινωνικῆς τάξεως τῆς πρωτευούσης μας. ἡ ὁποία, ἐνῶ προβάλλει τὰς ἀξιώσεις, δυσανασχετῇ διαρκῶς μεμψιμοιροῦσαν καὶ περιφρονητικῶς ἀτενίζουσαν πρὸς πᾶν ὅ,τι δὲν ἀποπνέει βιολέτ— ντὲ — Πέτρμ.

Αὕτη ἡδία δὲν τηρεῖ κανένα τύπον, δὲν τὴν συγκρατεῖ καμμία εὐπρέπεια καὶ ὀργιάζει ἀυστόλως εἰς βάρος τῆς στοιχειώδους αἰδοῦς, καὶ κτίζουσα βαναυσὸς ὅ,τι ἀποκαλεῖται ἠθικὴ ἀνατροπὴ καὶ εὐγένεια αἰσθημάτων καὶ ψυχῆς.

Ἀσφαλῶς εἶνε ἀνάγκη νὰ ὁμολογήσωμεν, πόσον ὑστεροῦμεν εἰς πολιτισμὸν καὶ ἀληθῆ προγραμματικὴν μόρφωσιν πνεύματος καὶ ψυχῆς.

ΝΑ·Ι·Σ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΗΣ ΕΥΣΑΡΚΙΑΣ

Ἡ εὐσαρκία εἰς τὸν ἄνθρωπον δὲν εἶναι μόνον πρόξενος στενοχωρίας ἐν ταῖς κινήσεσι καὶ δυσκολίῳ ἐν τῇ καθ' ἡμέραν ζωῇ, ἀλλὰ καὶ πρόδρομος σοβαρῶν κακῶν. Τὸ πάχος, ὅπερ ἀναποφεύκτως ἄγει πρὸς πρόωρον τέλος τῆς ζωῆς εἶναι σύμπτωμα μακρᾶς ἀνωμάλου διαίτης, τὰ ἐπιβλαβῆ ἀποτελέσματα τῆς ὁποίας αὐξάνουν καθ' ἡμέραν.

Πολλοὶ ἄνθρωποι νομίζουσιν ἀναξίαν προσοχῆς τὴν συσσώρεσιν σαρκῶν εἰς τινὰ μέρη τοῦ σώματος των. Δὲν θέλουν νὰ ἐννοήσουν ὅτι τὸ γεγονός τοῦτο εἶνε σύμπτωμα ἐλλειπῶς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος.

Εκαστος, ὅθεν, ὀφείλει νὰ κανονίξῃ μετὰ προσοχῆς τὴν διαίταν του, παρακολουθῶν μετ' ἐνδελεχείας τὰ ἀποτελέσματά της καὶ τροποποιῶν αὐτὴν ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων συμπτωμάτων τῆς εὐσαρκίας.

Ἰδίως αἱ γυναῖκες πρέπει νὰ δίδωσι μεγάλην προσοχὴν εἰς τοῦτο ἂν ἐπιθυμῶσι νὰ διατηρήσωσι τὴν νεότητά καὶ τὴν καλλονὴν των, ἀλλ' ὅλαι αἱ προσπάθειαι πρὸς περιορισμὸν τῆς πολυσαρκίας πρέπει νὰ γίνωνται μετὰ πάσης θανατικῆς προφυλάξεως καὶ πάντοτε συμφώνως πρὸς τὰς ὁδὸς τοῦ ἱατροῦ. Ὁ καθηγητὴς Φὸν Βένδτ, συγγράψας ἐσχάτως ἐπιστημονικὸν ἔργον ἐπὶ

τοῦ ζητήματος τούτου, δίδει τὰς ἐξῆς συμβουλὰς πρὸς τοὺς θέλοντας νὰ ἀκολουθήσωσι διαίταν τινα ἵνα προλάβωσι τὴν τάσιν πρὸς τὴν πολυσαρκίαν. «Μασᾶτε καλῶς τὴν τροφήν σας· μὴ τρώγετε ὑπὲρ τὸ δέον βαρύνοντες τὸν στομάχον σας· ἀποφεύγετε νὰ πίνετε πολὺ κατὰ τὸ γεύματά σας· ἀρχίζετε καὶ τελειώνετε τὴν διαίταν τῆς ἡμέρας σας μὲ ἐν ἐλαφρὸν ποτόν· ἀμβάνετε ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγωτέραν ρευστὴν τροφήν· μὴ πίνετε ποτὲ ἐκτός ἂν διψᾶτε· ἀποφεύγετε νὰ πίνετε ὕδωρ ὅταν ἐργάζεσθε ἢ ὅταν ἀσκήσθαι».

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ

Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ ἐγκέφαλοι τῶν ἀνθρώπων δὲν ὁμοιάζουν μεταξὺ των, τὸ περίεργον ὅμως εἶναι ὅτι ἐξετάζοντες καὶ μελετώντες τὴν ἀτομικὴν σύστασιν διαφόρων ἐγκεφάλων, ἐδρῖσκομεν πάντοτε διαφορὰς καίτοι σμικροτάτας ἀκριβῶς ὡς εἰς τὰ ἀποτυπώματα τῶν δακτύλων τῶν διαφόρων προσώπων.

Εκτός τοῦ ὅτι καὶ τὰ δύο ἡμισφαίρια τοῦ ἐγκεφάλου ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου δὲν ὁμοιάζουσι καθ' ὅλα, ὁ ἐγκέφαλος τοῦ ἀνθρώπου εἶναι πάντοτε ἀσύμμετρος εἰς οἰανδήποτε πορίοδον τῆς ἀναπτύξεώς του καὶ ἂν ἐδρῖσκειται.

Η μεγαλειτέρα απόδειξις τῆς ανατομικῆς ταύτης ἀσυμμετρίας εἶνε τὸ «κέντρον τοῦ λόγου», ὅπερ εὐρίσκεται εἰς τὴν τρίτην προσθίαν καὶ ἀριστερὰν πτυχὴν τοῦ ἐγκεφάλου· καὶ τὸ γεγονός τοῦτο αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἀποδεικνύει ὅτι αἱ λειτουργίαι ἐκαστοῦ τῶν ἡμισφαιρίων δὲν εἶναι ἐπακριδῶς αἱ ἴδιαι.

Εκτὸς τούτου, εἶναι ἐξηκριβωμένος ἐπιστημονικῶς ὅτι τὸ βάρος δὲν εἶναι ἴσον μεταξὺ τῶν δύο ἡμισφαιρίων καὶ ὅτι τὸ ἀριστερὸν ἡμισφαίριον κυριαρχεῖ τοῦ δεξιοῦ, διὰ τοῦτο δὲ διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἐπιδεικνύομεν περισσότερὰν ἐπιτηδεύτητα καὶ δύναμιν ἢ διὰ τῆς ἀριστερᾶς καὶ ἐν γένει τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ ἀνθρώπου εἶναι πάντοτε πλέον ἀνεπτυγμένον τοῦ ἀριστεροῦ.

Η αἰτία τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ ἀριστεροῦ ἡμισφαιρίου καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ ἀνθρώπου, ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἀριστερὸν ἡμισφαίριον δέχεται περισσότερον ἢ τὸ δεξιὸν αἷμα, εἴτε διότι τὰ αἱμοφόρα ἀγγεῖά του εἶναι μεγαλύτερα, εἴτε ἐνεκα

τῆς καρωτίδος, ἥτις καθ' ὠρισμένας στιγμὰς λαμβάνει πλέον ὀρθίαν θέσιν καὶ ἐκχέει ὕδεν περισσότερον αἷμα εἰς τὸ ἀριστερὸν ἡμισφαίριον.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Η ἐξομολόγησις εἶναι διὰ τὸ πνεῦμα, ὅτι ἡ ἐγχείρησις διὰ τὸ σῶμα, ἀνακουφίζει θραδύτερον, ἀλλὰ καὶ ὁ κλενισμός, τὸν ὅποιον προξενεῖ εἶνε μέγας, ἐνίοτε θανάσιμος.

—Πρὸς εὐπλοῖαν μὲν χρειάζεται κυβερνήτης καὶ ἄνεμος, πρὸς εὐδαιμονίαν δὲ λογισμός καὶ τύχη.

—Αν ἡ καρδία ἦτο ἐκ χάλυδος ὁ ἄργυρος δὲν θὰ τὴν ἐνίκα.

—Ο ἄνευ τρέλλας ἐρωτευμένος καὶ ἄνευ σοβαρότητος δὲλᾷ ὁμοιάζουσι πρὸς στρατιώτας ἄνευ στολῆς.

Τὸ πανηγυρικὸν τεῦχος τοῦ «Θησαυροῦ» ἀποστέλλεται χροσόμετον εἰς τοὺς συνδρομητὰς μας. τοὺς ἀποστέλλοντας τὴν συνδρομὴν των καὶ τοὺς ἐγγραφομένους νέους τοιοῦτους ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθευθῶσιν ὅ-τὸ πρέπει νὰ ἐμβάσωσιν ἀπ' εὐθείας ἡμῖν τὸ ἀντίτιμον ἐκ δραχμῶν 12,50 καὶ θὰ τὸ λάβωσι ἐπὶ συστάσει εἰς τὴν διεύθυνσιν των.

Επίσης καθιστῶμεν γνωστὸν τοὺς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀποκτήσωσι δλόκληρον τὴν σειρὰν τοῦ «Θησαυροῦ» ὅτι δύναται ν' ἀποτανηθῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα μας, τόσον διὰ τὰ 52 τεύχη, τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅσον καὶ δι' ὠρισμένους ἀριθμοὺς αὐτῶν.

Η ΠΡΩΤΗ ΚΑΤΑΔΤΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΑΤΡΟΥ ΕΝ Ν. ΥΟΡΚΗ

Απὸ τινων ἐτῶν ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμί-ου καὶ Ζωσπακοῦ Σταυροῦ καὶ ὁ Ἀγισμός τῶν ὁδῶν κατὰ τὸ ἔθος τῆς Ὀρθόδοξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας τελεῖται κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Θεοφανείων εἰς τὸ Τάρπον Σπρίγκς τῆς Φλωρίδας, ἐνθαπρὸ δεσκατίας ἰδίως ἤκμαζε πλουσία Ἑλληνική παροικία σπογγαλιῶν, ἐν ἧς Ἰόρκη ὅμως διὰ πρώτην φοράν ἐτελέσθη ἐφέτος ἡ λαμπρὰ αὕτη συμβολικὴ Ἑλληνική τελετή.

Ἀπειρον πλῆθος Ἑλλήνων τῆς Νέας Ἰόρκης ἐσπευσεν ὅπως παραστῇ εἰς τὴν θρησκευτικὴν ταύτην τελετὴν τὴν καθιερωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πανοσιολογιστάτου Ἀρχιεπισκοπικοῦ προισταμένου τῆς Κοινότητος «Ἀγίος Νικόλαος» τῆς Κάτω πόλεως. Τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς 20ῆς Ἰανουαρίου ὁ «Ἀγιος Νικόλαος» διὰ πρώτην φοράν συνεκέντρωσε τοσοῦτον ἐκκλησιασμά. Ἡ πρὸ τῆς ἐκκλησίας ὁδὸς εἶχε καταπλημμυρίσῃ ἀπὸ κόσμον. Ἄνδρες, γυναῖκες παῖδια, γέροντες καὶ νέοι συνωθούντο ἐξωθι τοῦ ναοῦ. Καὶ ἡ λειτουργία ἀρχίσασα τὴν 10ην π. μ. ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς 11.30 π. μ. ὁπότε ἐδόθη τὸ σύνθημα τῆς ἐκκινήσεως διὰ τὴν κατάδυσιν τοῦ Σταυροῦ. Μετ' ὀλίγον, ἐκχυθέντων ὧλων εἰς τὴν ὁδόν, ἤρχισεν ἡ παρέλασις ἐπὶ τῆς

ὁδοῦ Οὐσαιγκτῶνος πρὸς τὸ Μπάττερυ Πλαίης,

Προηγούμενης τῆς καινιζούσης ἐμβατήρια μουσικῆς, τῶν σημαφόρων καὶ τῶν ἐξαπτερύγων, ἡ πομπὴ κατηυθύνθη πρὸς τὴν παραλίαν.

Τὸ ἀσπληγὲς ὅμως καὶ πρωτοφανὲς τοῦ το θέαμα, ἀγαστάτως κυριολεκτικῶς ἄς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Οὐσαιγκτῶνος οἰκογενείας. Ἡ μουσικὴ εἰλκυσεν ὅλους, ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παῖδια εἰς τὰ παράθυρα. Καὶ ἐθεώντο ἐκείθεν τὴν παρέλασιν γυναῖκες λυσίκομοι, γέροντες τρίβοντες τοὺς ὀφθαλμούς των διὰ τὸ πρωτοφανὲς τοῦ γεγονότος ἐκείνου ὅμοιον τοῦ ὁποίου δὲν εἶχον ἴδει ἄλλοτε, καὶ γράδια σταυροκοπούμενα. Εἰς τὸν ἐξώστην μιᾶς οἰκίας, ἔκαιεν θυμίαμα, οὕτινος ὁ καπνὸς ἀνῆρχετο κατὰ πυκνὰς τολύπας, ἐνθ' παρ' αὐτῇ ἦτο ἀνημμένη λαμπάς, ἥς ἡ ζωηρὰ φλόξ ἐκίνησε τὴν προσοχὴν ὧλων. Ὀπισθεν ἐν τῇ δωματίῳ ἵστατο μία γυναικοῦλα σταυροκοπούμενη, ἀναμφιβόλως ἡτο εὐλαδῆς τις Ἑλληνίς.

Ἡ ἀνθρωποπλημμύρᾳ εἰσῆλθεν ἤδη εἰς τὸ Μπάττερυ Πλαίης, οὕτινος ἐπλήρωσε τὸν εὐρύτατον χώρον. Ὁ ἱερεὺς μὲ τοὺς περὶ αὐτόν, οἱ σημαφόροι, οἱ μουσικοὶ, οἱ δῦται καὶ μερικοὶ ἀστυνομικοὶ κατέλαβον θέσιν ἐπὶ τῆς εἰς τὸ ἄκρον τοῦ

Μπάττερο Πλαίης ὁπισθεν τοῦ ἰχθυοτρο-
φείου ἀποβάθρας ὑπ' ἀρ. 1. Ὁ κόσμος
τοὺς περιέβλεπεν ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας καὶ
ὁ τεράστιος ὄγκος τοῦ ἀνθρώπινου ὤκε-
ανου ἦτο πλεον καταφανής.

Ἐκαστος προσεπάθει ἤδη νὰ καταλά-
βῃ ἐπίκαιρον θέσιν διὰ νὰ ἴδῃ τοὺς δύτας
ριπτομένους εἰς ὕδατα τοῦ μεγάλου ποτα-
μοῦ.

Πολλοὶ ἐξέφραζον κατ' ἐκείνην τὴν
ὥραν τὴν εὐχαρίστησιν των, διότι τοῖς
ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἀπολαύσουν τὸ θέαμα
τῆς τελετῆς τῆς καταδύσεως τοῦ Σταυροῦ.

Πρὸς τὰ κάτω ἡπλοῦτο ὁ θαυμασιὸς λι-
μὴν τῆς Νέας Γόρκης. Πρὸς τὰ δεξιὰ εἰς
τὸ βάθος ἀνυψοῦτο τὸ περίφημον ἄγαλμα
τῆς Ελευθερίας. Ὀπισθὲν των εἰς πᾶσαν
διεϋθύνσιν ἔχαντο εἰς τὰ ὕψη ἡ κορυφή
τῶν οὐρανοξυστῶν.

Επὶ τῆς ἀποβάθρας ἤρχισεν ἡ ιεροτε-
λεστία.

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Μπουραζάνης εἰς φω-
νῆς ἡχηρὰς προσεφώνησε τὸ πλῆθος, ἡϋ-
χαρίστησεν αὐτὸ διότι ἔσπευσε νὰ τιμή-
σῃ τὴν τελετὴν, ἐξήγγησε τὴν σημασίαν
τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, ἐπέστησε
τὴν προσοχὴν τοῦ πλῆθους ἐπὶ τῆς ἐνάγκης
τῆς ἀποκτήσεως μεγαλειτέρου ναοῦ διὰ τὸν
προστάτην τῶν θαλασσινῶν Ἁγίων Νικό-
λαον, ἡϋχαρίστησε τὰς ἀρχὰς τῆς πόλεως
διὰ τὰς εὐκολίας αἱ παρέσχον πρὸς ἐπι-
τυχίαν τῆς τελετῆς καὶ ἐν τέλει ἐδεήθη
ὑπὲρ τοῦ Προέδρου Κοῦλιτζ καὶ τῆς κρα-
ταιώσεως τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἔθνους καὶ
τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ Ἀρχιμ.
Μπουραζάνη ὑπεδέχθη τὸ πλῆθος διὰ πα-
ραταταμένων ἐπευφημιῶν καὶ ζητωκραυ-
γῶν.

Μετὰ ταῦτα, τῶν ἀστυνομικῶν χαιρε-

τῶντων στρατιωτικῶς, ἐπαίχθη ὑπὸ τῆς
μουσικῆς ὁ Ἀμερικανικὸς καὶ ὁ Ἑλληνικὸς
Ἦμνος.

Κατόπιν ἡ μουσικὴ ἐπαιάνισε τὸ «Ἐν
Ιορδάνῃ βαπτίζομένου σου, Κύριε.» καὶ
τὸ «Ἐπεφάνη σήμερον. . .» Ὁ Ἀρχιμ.
Μουραζάνης ἔψαλεν ἔπειτα μὲ δροντώδη
φωνήν τὸ «ἐν Ιορδάνῃ βαπτίζομένου σου,
Κύριε. . .» ὅτε δὲ ἔφθασεν εἰς τὸ «. . . καὶ
τὸ πνεῦμα ἐν εἵδει περιστερᾶς. . .» ἀπέλυ-
σε μίαν λευκὴν περιστερὰν, ἥτις, ἀφοῦ
ἔκκεν ἄνωθι τοῦ πλῆθους ἐλιγμούς τι-
νας, ἐξηφανίσθη μακρὰν εἰς τὸν ὀρίζον-
τα. .

Ἀκολούθως ὁ ἱερεὺς ἔρριψε τὸν Σταυρὸν
τὰ βαθειὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ. Τότε ὁκτώ
εὐστατεῖς κολυμβηταὶ καὶ δῦται, φέρον-
τες κολυμβητικὴν στολὴν, ἔρριφθησαν
ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὰ ὕδατα.

Οἱ ἐκεῖ πλησίον εὐρισκόμενοι καὶ εὐτυ-
χίσαντες νὰ ἴδουν τὴν σκηνὴν ταύτην
ἀνέμενον μετὰ παλμῶν καρδίας νὰ ἐπαύ-
δουν ἐξερχομένους τοὺς δύτας. Πράγματι
δὲ μετὰ τινα λεπτὰ ἀνεδύθησαν ἅπαντες,
κρατούντων τοῦ μὲν Καλογεροπούλου τὸν
Σταυρὸν, τῶν δὲ λοιπῶν τὴν μακρὰν
ναγίδαν ἡ ὁποία ἦτο προσδεδεμένη εἰς τὸ
ἄκρον τοῦ Σταυροῦ.

Οἱ θεαταὶ ὑπεδέχθησαν μὲ ζωηρὰς ἐπευ-
φημίας καὶ ζητωκραυγὰς τοὺς δύτας,
οἵτινες ἔτρεμον, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἐκ τῆς
πρωϊνῆς ἐσπίνης ψυχρολουσίας, εἰς ἣν
ἐκουσίως καὶ ἐξ εὐλαβείας ὑπεβλήθησαν.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟΝ

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΕΙΟΝ
ΑΛΕΞ. Τ. ΤΑΒΛΑΡΙΔΟΥ

55 Γ' Σεπτεμβρίου (Ιούλειον) 55

Εργασία ἡγγυημένη

ΣΕΛΙΔΕΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΘΛΟΥΣ

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

(Τοῦ ἱακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Δημ. Δάλλα).

ΕΜΠΡΟΣ ΑΘΛΗΤΑΙ
ΕΙΣ ΤΗΝ Α' ΕΠΙΣΗΜΟΝ
ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΝ

Σήμερον συγκεντροῦνται εἰς τὰ
κατὰ πόλεις Στάδια των οἱ ἀθληταὶ
ὅλης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἑξωτερι-
κοῦ, ἀκόμη καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ
τῆς Κύπρου, ἵνα ὑποστῶσι τὴν πρῶ-
την δοκιμασίαν τῆς ἀθλητικῆς των
ἀξίας, ἐπὶ τῇ βάσει, τῆς ὁποίας θὰ
προκριθῶσι, κατ' ἀρχὴν ἐκείνοι, οἵτι
νες παρέχουσιν ἐλπίδας βελτιώσεως
κατὰ τὴν περὶ αὐτὸν ἐπιμελημένην
προπόνησίν των.

Διὰ τοῦτο οἱ σημερινοὶ προκριμα-
τικοὶ ἀγῶνες ἐνέχουσι σημασίαν με-
γάλην καὶ θὰ εἶναι τὸ πρῶτον κριτή-
ριον τῆς ἑλληνικῆς ἀθλητικῆς δυνά-
μεως, ἣν ὁ Σύνδεσμος εὐρίνων τὰ ὄ-
ρια τῆς δραστέως τοῦ ἐπεξήτησε νὰ
ἀποκαλύψῃ παντοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν
τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἑξωτερικοῦ ὅ-
που ἐργάζεται καὶ δοῦ ὁ ἑλληνικὸς
ἀθλητισμός.

Ἐκάλεσε τοὺς πάντας εἰς μίαν κοι-
νὴν προσπάθειαν. Ἦνοιξε τὸν Στί-
βον δ' ὅλους τοὺς πιστοὺς τοῦ ἀθλη-
τισμοῦ ἐργάτας μὲ ἴσα δικαιώματα
καὶ ἴσας ὑποχρεώσεις. Τὰ δικαιώμα-
τα πάντων θὰ εὐλαβηθῇ καὶ θὰ προ-
στατεύσῃ ὁ Σύνδεσμος. Ἀπομένει νὰ

ἴδωμεν ἂν καὶ τῶν ὑποχρεώσεων ἡ
συναίσθησις θὰ καταρρήσῃ μεταξὺ
τῶν διακρινόμενων.

Ἐλέχθη πάντοτε ὅτι αἱ Ἀθῆναι
εἶναι ὁ ἐγκέφαλος τοῦ Κράτους. Ἐ-
ὰν ἡ γνώμη αὕτη γίνῃ παραδεκτή,
καὶ διὰ τὸν ἀθλητισμὸν μας, τὸ Πα-
ναθηναϊκὸν Στάδιον πρέπει νὰ εἶναι
ἡ Ἀκρόπολις τῆς ἀνωτέρας ἐπιτυχί-
ας, καὶ ἐξ αὐτοῦ πρέπει νὰ ἐκπορευ-
εταὶ ἡ ἀθλητικὴ δύναμις καὶ ὑπερο-
χή, ἥτις θὰ κατευθύνῃ καὶ θὰ καθο-
δηγῇ τὴν ἐνεργητικότητά των ἄλ-
λων ἑλληνικῶν κέντρων.

Εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον σή-
μερον ὁ ἀθλητισμὸς τῆς πρωτευού-
σης πρέπει νὰ ἐπιδείξῃ τὴν ὑπερο-
χὴν του, ἡ δὲ φιλοτιμία τῶν ἀθλη-
τῶν μας δὲν πρέπει νὰ ὑποστῇ ἑβα-
ρίαν ἀπὸ τοὺς ἀθλητὰς τῶν ἐπαρχ-
ῶν καὶ τοῦ ἑξωτερικοῦ. Πρέπει, λοι-
πὸν νὰ προσέλθουν εἰς τὸν ἀγῶνα
μὲ ἀπόφασιν ὅχι νὰ νικήσουν, διότι
περὶ νίκης τοῦ ἀτόμου δὲν πρόκειται·
ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτύχουν ἐπ'δόσεις κα-
τὰ πολὺ ἀνωτέρας ἐκείνων ποῦ κα-
τέχουν σήμερον οἱ τῶν ἄλλων πόλεων
συναδέλφοί των. Μικροῦπολογισμοὶ
καὶ ἐπιφυλάξεις καὶ διστακτικότη-
τες δὲν ὑπάρχει χωρὶς πρὸς ἀνάπτυ-
ξιν.

Ὁ Στίβος εἶναι ἀνοικτός διὰ
τοὺς ἱκανοὺς δὲ ὅσους πιστεύ-

ουν εις την άξίαν των, εις την υπεροχήν των. Και αυτοί θα αγωνισθούν με όλην την ψυχήν των, με όλην την πίστιν εις τον άγώνα των εἰμεθα βέβαιοι.

Πρό πάντων συνιστώμεν εις τους αθλητάς μας να μη είναι βιαστικοί κατά τους σημερινούς άγώνας. Να περιμένουν με ύπομονήν την σειράν του αγωνίσματός των.

Ημεῖς, ελπίζοντες από τους σημερινούς άγώνας πολύ καλαά αποτελέσματα, εύχόμεθα εις πάντας θριαμβευτικήν επιτυχίαν προς τιμήν του ελληνικού αθλητισμού.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΣΗΜΕ-

ΡΙΝΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Το πρόγραμμα των σημερινών Α' προκριματικών άγώνων περιλαμβάνει: τὰ ακόλουθα αγωνίσματα έκτελεσθη σήμενι κατά σειράν ως έξής·

Σφαίροβολία, δρόμος 1500 μ., δρόμος 100 μ., Δρόμος 110 μ., μετ' ευποδίων. Άλμα εις ύψος, Δρόμος 400 μ., Άλμα τριπλούν, δρόμος 5000 μ., Σκυταλοδρομία 4X100

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΕΠΙ

ΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Ο ελληνικός αθλητισμός, χάρις εις την πρωτοβουλίαν των Γυμ. Σωματείων «Πανελληνίως» και «Εθνικώς», καθιέρωσαν από του έτους του του τον πανηγυρισμόν της Έθνικης έορτης δι' αθλητικής επίδειξεως εις το Στάδιον.

Και δυνάμεθα να όμολογήσωμεν, ότι μάλλον σύμφωνος και μάλλον προσχωμαζόμενος διά την ιστορικήν επέτειον χώρος προς πανηγυρισμόν αυτής δέν είναι δυνατόν να υπάρξ-

άλλος από το Στάδιον. Διά τουτο θα ήθέλαμεν από του προσεχούς έτους ή εθνική αυτή αθλητική έορτή χωρίς ποσώς να αποβάλη την λαϊκήν αυτής πανηγυρικήν μορφήν να υιοθετηται υπό της πολιτείας και να περιελκυβιάζετο εις το επίσημον πρόγραμμα του πανηγυρισμού της Έθνικης Ανεξαρτησίας.

Όπως δήποτε ή καλή άρχή έγεινε και ή τιμή της πρωτοβουλίας άπομένει εις τους προτεργάτας των δύο Γυμ. Σωματείων μας, οὔτινες συνεκέντρωσαν εις το Στάδιον όλην την ελληνικήν αλκήν των ωραίων εφήβων και των πλυστικών άνδρικών σωματίων, δια να πανηγυρίσουν την εθνικήν επέτειον, αγωνιζόμενοι τον εθνικόν άγώνα του Στίβου έντελώς ελληνικώς, έντελώς εθνικώς, έντελώς σύμφωνα με τας προγονικάς μας παραδόσεις.

Ο κόσμος του Σταδίου με ένθουςισχυόν προηκολούθησε τὰ γεγόμενα αγωνίσματα με πολλήν τάξιν και ακρίβειαν, χάρις εις τας προσπάθειας των οργανωτών και της Έλληνοδίκου, παρά δέ την έν τῷ Σταδίῳ συροήν δεκάδων όλων αθλητών λόγω της συμμετοχής και των Σχολικών ομάδων, ή τάξις έν αυτή έτηρηθη απόλυτος, χάρις εις την εύγένειαν και την άγρυπνον επίβλεψιν του αθλοπόρου των άρρέων κ. Άθην. Λευκαδίτου, καθηγητού Γυμναστικής.

Εις την αθλητικήν επίδειξιν ήγωνίσθησαν όλοι οι αθληταί των δύο οργανωτών Συλλόγων ως και τινες του Γυμναστικού Συλλόγου Άραουσίτου, οὔτινες επέδειξαν άρχαία αθλητικά προσόντα και έσημείωσαν μίαν αξιοπρεπεστάτην εμφάνισιν από άπόψεως αθλητικής περιβολής.

Ο νικητής του τριγμου κ. Σ.

Μπεναρδής έλαβε τὸ εἰδικὸν κίπελ λον, πάντες δέ οἱ νικηταί ώραῖα μετάλλια και διπλώματα.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ο μεταξὺ των εθνικῶν Ποδοσφαιρικῶν ομάδων Ἰταλίας και Ἰσπανίας άγών, όστις έγένετο εις το Μιλάνον, προύκάλεισεν αφάνταστον ένδιαφέρον και ένθουσιασμόν παρά τῷ Ἰταλικῷ δημοσίῳ, το όποιον με ίδιαν τέραν εύχαρίστησιν είδε την εθνικήν ομάδα ισόπαλον προς την Ἰσπανικήν Ο—Ο.

Την παρελθούσαν εβδομάδα εκλήθη εις επείγουσαν σύσκεψιν το Συμβούλιον της Διεθνούς Ποδοσφαιρικής Ένώσεως, όπως αποφανθῇ επί της περιπτώσεως καθ' ήν έθνη τινά και έμπεριστατωμένως ή Βραζιλία προς σχηματισμόν της ομάδος, ήτις θα αντιπροσωπεύση αυτήν, προσέλθειν ως μέλη αυτής επί εἰδικῇ άμοιβῇ γνωστούς Γάλλους ποδοσφαιριστάς άνήκοντας εις διαφόρους γαλλικάς ενώσεις. Δεδομένου δέ ότι διά παρκοίους λόγους απέκλεισθησαν ήδη της συμμετοχής των εις τους Ὀλυμπιακούς άγώνας ομάδες διαφόρων άλλων εθνῶν μετεχόντων της Διεθνούς Ένώσεως, ή περίπτωση της Βραζιλίας θα εξετασθῇ με την ανάλογον αὐστηρότητα.

Η Ἄμερική διά μόνον την αθλητικήν της ομάδα των Ὀλυμπιακῶν θα δαπανήσῃ 300.000 δολάρια, 50.000 δέ διά την άποστολήν όλων των άλλων αγωνισμάτων.

Η Ἄμερική και ο Καναδάς βασίζουν τας μεγαλειτέρας ελπίδας των επί δύο δορυέων ταχύτητος, τους Κράφεν και Κλάρκ, εξ ὧν ο πρώτος

έτρεξε 100 γιάρδας εις 9 3/4, ο δέ δεύτερος εις 9 4/5.

Το πλήρωμα των δακτυλίων λέρβων ήν θα άποστείλῃ ή Αύστρια εις τους Ὀλυμπιακούς, προσκρίθη κατόπιν διαγωνισμού επί άποστάσεως 2413 μ. ήν εκάλυψεν εις χρ. 6' 9 3/5.

Μεγάλος διεθνής άγών σκυταλοδρομίας 25 χιλιομέτρων προετοιμάζεται εις το Βερολίνον.

Η Αύστριακή αθλητική ομάδα των Ὀλυμπιακῶν θα άποτελεσθῇ από 20 αθλητάς, οὔτινες θα εκλεγῶσι κατόπιν άλλεπαλήλων αθλητικῶν διαγωνισμῶν και αὐστηράς δοκιμασίας.

Ο γέρον (εις τ' αθλητικά έτη) Χάνες Κιολεμάνεν επανήρχεισεν την προσόνησιν του. Θ' αντιπροσωπεύση και πάλιν την Φινλανδίαν εις τον Μεγαθώνιον των Ὀλυμπιακῶν.

Η υπόθεσις του Πάδοκ ευρίσκειται εις εύχάριστον σημείον. Άπεφασίσθη να αναθεωρηθῇ ή περί άποκλεισμού εκ των άγώνων άρχική απόφασις.

Αἱ καταπλήσσουσιν επιδόσεις, ας κατέχουν σήμερον οἱ Φινλανδοί αθληταί, άνησυχούν πολύ τους Ἄμερικανούς και τους κάμουν σκεπτικούς δι' α την επιτυχίαν των εις τους Ὀλυμπιακούς. Έν — γράφουν — δέν απορριθῇ ή άποστολή του άνθους των Ἄμερικανῶν αθλητῶν, πικρὸν άπογοήτευσιν θα αίσθανθῶμεν. Πάντως εἰμεθα διστακτικοί δι' α την επιτυχίαν μας ! !

Η ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ Η

ΑΘΛΗΤΑΙ

Πρό μηνός αἱ αθλητικάς ενώσεις της Ἄμερικής άπεφάσαν να άπα-

γορεύουν εις δύο εκ των αθλητών των υπαγομένων εις την δικαιοδοσίαν των να ἀρθρογραφοῦν εις τὰς ἐφημερίδας ἐπὶ ἀθλητικῶν θεμάτων Κατόπιν τούτου, ὁ πρωταθλητὴς τοῦ Λὸν-τέννου Τίλδεν καὶ Ὀλυμπιονίκης, ὅστις θὰ μετέσχευε εις τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἀπόσχη τούτων ὁριστικῶς, διότι τῷ εἶναι ἀδύνατον νὰ παραιτηθῇ τῆς δημοσιογραφίας διὰ τὰ ἀθλητικὰ ζήτηματα.

Ἡδὴ ὁ Τίλδεν ὑπέγραψε συμβόλαιον πρὸς τὴν μεγαλειέταν ἐφημερίδα τῆς Φιλαδελφείας, δι' οὗ ἀναλαμβάνει νὰ γράφῃ πρὸς αὐτὴν δύο ἀθλητικὰ ἀρθρο κατ' ἑβδομάδα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐν Εὐρώπῃ διαμονῆς του κατὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς.

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΑΒΡΟΤΗΣ

Δύο φοιτηταὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κανταβρυγίας — ἐκ τῶν ἀποικίων ἀμφοτέρου — ἀπέμειναν διεδ'κοῦντες τὸ πρῶτον βραβεῖον τοῦ αἵματος εἰς ὕψος κατὰ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Πανεπιστημίου των. Ὁ Ρόβερτς ἐκ τῆς Ν. Ἀφρικῆς καὶ ὁ Κέϊσελ ἐκ Κεϋλάνδης. Εἶχον καὶ οἱ δύο πηδήσει τὸ ὕψος 1.866, ὅτε ὁ τελευταῖος στραγγαλίσας τὸν πόδα κα

τέπεσε μὲ φοβεροὺς πόνους. Ἀθλητικὰ κατὰ τὸ ἀντίπαλόν του παρητήθη πάσης προσπάθειας ὅπως πηδήσῃ ἀνωτέρον ὕψος, διότι δὲν ἠθέλησε νὰ νικήσῃ ἀνεὺ ἀντιστάσεως τὸν ἀντίπαλον συνάδελφόν του.

Δ. ΔΑΛΛΑΣ

~~~~~

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Κάλλιστον χρῶμα... αἰδοῦς.

Ισχυρότατος κωδωνισμὸς ἐξυπνὰ τὸν φαρμακοποιὸν διανυκτερεύοντος φαρμακείου, ὥστερα ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα, ὁ ὁποῖος τρέχει μισοξυπνημένος μὲ τὰ νυκτικὰ του εἰς τὸ παραθυράκι.

— Τί εἶναι, τίποτα, πεθαίει καὶ νένας;

Μοντέρνα δεσποινίς. -Οχι ἀλλὰ τε λείωσε τὸ κοκκινάδι μου εἰς τὸν χορὸν καὶ ἤθελα λίγο.

Ο φαρμακοποιὸς μὲ ὕψος συμπάθης.

— Κορίτσι μου οὔτε δ'ὁ τὸ κοκκινάδι ποῦ ἔχω δὲ θὰ φθάσῃ γιὰ τὴν ἀδιανθρωπιά σου.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ

ΑΘ. ΤΡΑΧΙΛΗΣ

Υφ'ην. τῆς Συφιλολογίας Πειραιῶς 9 Τηλ. 888,

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΑΠΟ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

==

25 Μαρτίου 1924

Ἡμέρα Εθνικῆς χαρᾶς, γλυκείας καὶ ἱερᾶς περιλείουσα ἀναμνήσεις.

Ἡμέρα ἐπίσημος, καθ' ἣν καθε Ελληνικὴ ψυχὴ, αἰσθάνεται δυνατοὺς συγκινήσεως παλμούς. Εἵαιρετικῶς ὁ ἐφετεινὸς ἑορτασμὸς τῆς 25 Μαρτίου, ὑπῆρξε ἐπιβλητικώτερος καὶ μεγαλειότερος Εθνικῆς σημασίας τῶν ἄλλων ἐτῶν. Ἡ Ελλάς μας διερχομένη κρίσιμους στιγμὰς, θ' ἀντλήσῃ θάρρος καὶ δύναμιν ἀπὸ τὴν πνοὴν τῆς ἐλευθερίας ποῦ ἡ μεγάλη ἐπέτειος θὰ σκαρπίσῃ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τοῦ ἑλληνισμοῦ. Ο καλὸς δαίμων τῆς ἐσωτερικῆς διχονοίας ὑπὸ τὸ πέλμα τοῦ ὁποῖου ὀλίγον δεῖν συνετρίβετο γιὰ πάντα ἡ δοξασμένη Ελληνικὴ Πατρίς, ἐντρομος ἀπεσύρθη ἀπὸ τὴν ὁρμὴν τῆς μεγάλης τοῦ ἑλλήνος πατριωτικῆς ψυχῆς. Νέον φῶς, νέα ὄνειρά, νέα ἐλπίδες, βαλσαμώνουν τὰς αἱμασσούσας ἐθνικὰς πληγὰς. Μία νέα Ἑλλὰς τρανὴ καὶ δοξασμένη θ' ἀναγεννηθῇ ἐκ τῶν ῥεπιπῶν τῆς φοβερᾶς καταστροφῆς. Οἱ ἑθνικοὶ ὀρίζοντες λαμποκοποῦν, ἀπὸ τὸ θεῖον φῶς, τοῦ ἡλίου τῆς ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως.

Με βαθυτάτην συγκίνησιν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πλήρεις δακρύων κλίνομεν τὸ γόνυ, καταθέτοντες τὸν φόρον τῆς εὐλαβείας εἰς ἀνάμνησιν τῶν μεγάλων ἡρώων τοῦ ἑικοσιέννα.

Ἡ Εθνικὴ ψυχὴ, ραίνει μὲ τὰ ἄνθη τῆς εὐγνωμοσύνης τὴν ἱερὰν φάλαγγα τῶν μεγάλων Ἐλευθερωτῶν.

Ἡ μοῖρα τῆς Ελλάδος νέας ἡμέρας εὐτυχίας ἐπιφυλάσσει. Ἡ εὐχὴ μας ὑψοῦται διάπυρος.

***

Απονομὴ δικαιοσύνης

Ὅλοι διαμαρτυρόμεθα καιαρώμενοι τὴν ἀμάθειαν καὶ ἀδεξιότητα τῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων, τὴν μαρτίαν των διὰ τὴν ταχύτητα, ἀποδίδοντες εἰς αὐτοὺς ὅλας τὰς εὐθύνas τῶν καθημερινῶν δυστυχημάτων καὶ συγκρούσεων.

Πλὴν ἔχομεν καὶ τὴν ὑπο ρέωσιν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἀνεξαρτήτως τοῦ μεγάλου προβλήματος τῆς κυκλοφορίας τῆς πρωτευούσης τοῦ ἑλληνικοῦ Βασιλείου. ἦν δυσχερῆ νοῦσι χίλιοι δύο σοβαρώτατοι λό-

γοι, τῆς ρυμοτομίας, τοῦ ἐσχάτως τόσον καταπληκτικῶς αὐξηθέντος πληθυσμοῦ, τῶν τοποθετουμένων καρσιῶν τῶν καταστημάτων, προχείρων παραπηγμάτων καὶ πολλῶν ἄλλων ἀκόμη ἀφορμῶν, ἡ κυριωτέρα ἴσως ἀφορμὴ τῶν δυστυχημάτων τῶν κεντρικῶν ὁδῶν, εἶναι ἡ ἀθεράπευτος καὶ μεγαλειώδης ἐπικίνδυνος ἀδιαφορία καὶ χαζομάρα μας.

Ἄν δὲν μᾶς ὠδήγησεν ἡ ῥόδα τοῦ τροχοφόρου, ἡ ἂν δὲν μᾶς διαρρήξῃ τὸ τύμπανον ἢ σφυρίκτρα τοῦ αὐτοκινήτου δὲν ἐννοοῦμεν ἰὰ παραμερίσωμεν.

Βαδίζομεν μὲ ἀχαρκτηρίστον ἀπάθειαν εἰς τὴν Λεωφόρον Ἀμαλίας, Συγγροῦ, Πανεπιστημίου, Σταδίου, σάν νὰ κάμωμεν τὸν περίπατόν μας εἰς τὸν Βασιλικὸν κήπον ἢ τὸ Ζάππειον.

Ἐπειτα ὑπάρχουν καὶ οἱ μικροὶ ἀστεῖοι. Ἱ ὁδηγοῦντες χειραμάξια κενὰ ἢ φορτωμένα, οἱ ὅποιοι θὰ ἔλεγέ τις ὅτι ἐπιτήδες παρεμβάλλουν διάφορα προσκόμματα, θέλοντες νὰ γελάσουν δῆθεν εἰς βάρος τῶν σωφέρ.

Εἴμεθα ὀλίγον ἄξιοι τῆς τύχης μας.

Ἐπεται συνέχεια

Δὲν ἐπρόφθασαν νὰ ἱκανοποιηθῶσιν τὰ αἰτήματα τῶν τροχιοδρομικῶν μὲ τὰς νέας αὐξήσεις ὅλων σχεδὸν τῶν γραμμῶν τοῦ τραίμ, καὶ ἰδοὺ νέον μακροσκελὲς ὑπόμνημα τῶν ἰδίων, πρὸς τὸν νέον ὑπουργὸν τῆς Δημοκρατικῆς κυδερνήσεως μὲ ἀτέρμονα σειρὰν ἀπαιτήσεων, αἱ

ὁποῖαι, ἱκανοποιούμεναι θ' ἀναγκάσουν τοὺς δυστυχεῖς Ἀθηναίους νὰ ἐγκαταλείψουν ὁριστικῶς τὰ περίφημα μέσα τῆς συγκοινωνίας, χρησιμοποιοῦντες τὸ θεῖον δῶρον τοῦ Υψίστου, τοὺς πόδας τῶν.

Οἱ κύριοι τροχιοδρομικοὶ διὰ τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἀγωνίζονται νὰ ἐξασφαλίσωσι ἐλευθέραν κυκλοφορίαν εἰς τὰ ὁχήματα τῶν ἐταιριῶν ἅς ὑπηρετοῦν, σημείουν ὅτι ἔχουσι πληρὴ ἀντίληψιν τῆς καταπίεσεως ποῦ ὑφίσταται ὁ κόσμος μὲ τὰ καθημερινῶς ἀδξανόμενα εἰσιτήρια καὶ ἐνῶ θὰ εἶναι εὐτυχεῖς, ἂν τὸ ἐπιτύχοιεν δι' ἑαυτοὺς, μὲ ὅλα τὰ λοιπὰ προνόμια καὶ ἀξιώσεις ποῦ προβάλουν, διὰ τοὺς συμπολίτας τῶν ἀδιαφοροῦν τελείως καὶ τοὶ γνωρίζοντες ὅτι ὅλος ὁ κόσμος δὲν εἶναι ἐκατ. μμυριοῦχος καὶ δυνατὸν οἱ πλεῖστοι νὰ στενοχωρῶνται περισσότερον καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ἡ μερὶς αὕτη τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἀκολουθεῖ φαίνεται πιστῶς, τὸ ἐπικρατοῦν πνεῦμα τῆς ἐποχῆς. Προσπαθεῖ νὰ κατακτήσῃ, διὰ παντὸς μέσου ὅ,τι περισσότερον δυνατὸν εἶναι ἢ ψυχῶσι περὶ ἧς ἐγράφομεν εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος.

Ἀνακούφισις.

Πολλὰ καὶ ποικίλλα μέτρα λέγεται ὅτι θὰ ληφθῶσιν, μέτρα ριζικὰ καὶ θετικά, ὑπὲρ βελτιώσεως τῆς ζωῆς, τῶν ἀναπήρων μας.

Εἶναι ὀρθόν, εἶναι δίκαιον, εἶναι ἱερὰ ὑποχρέωσις πρὸς ἐκείνους, οἵτινες ἐθυσίασαν ἂν μή τι ἄλλο, τοῦλάχιστον τὴν εὐτυχίαν. τῆς προσκαί-

ρου αὐτῆς ζωῆς.

Ὁ βίος εἶναι τόσο δύσκολος σήμερον καὶ πικρὸς, συχνότατα, διὰ τοὺς ὕψεις, ἀρτιμελεῖς καὶ σφριγῶντας, πολλῶ μᾶλλον διὰ τὰ παλληκάρια αὐτὰ τ' ἀκρωτηριασμένα, μὲ τὰ ἐναπομείναντα ἔχνη διαφόρων νοσημάτων καὶ μὲ χαινούσας ἐτι πληγὰς.

Θὰ ἦτο βάρβαρον, θὰ ἦτο ἀπάνθρωπον, ἐὰν ἀδιαφοροῦσαμεν διὰ τοὺς προσενεγκόντας τὴν ζωὴν τῶν διὰ τὴν ἰδικήν μας.

Ἀισθανόμεθα ἀληθῆ ἀνακούφισιν καὶ εὐχόμεθα ἵνα τὲ ταχύτερον ἐφαρμοσθῶσιν ὅλα τὰ προταθέντα μέτρα, ἅτινα ἀσφαλῶς θὰ γλυκάνωσι τοὺς πόνους, θὰ μετριάσωσι τὰς ἀπογοητεύσεις καὶ τὴν ψυχικὴν ἀπόγνωσιν, εἰς ἣν πλείστοι ἐξ αὐτῶν περιήλθον, Ἐπροτάθησαν καὶ ἐλαφραὶ τινες φορολογίαι, ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου.

Ἰσως θὰ εἶναι αἱ μόναι τὰς ὁποίας πάντες θὰ δεχθῶμεν μὲ εὐχαρίστησιν καὶ εὐγνωμοσύνην, διότι μᾶς

προσφέρεται ἡ εὐκαιρία νὰ δείξωμεν ὅτι δὲν εἴμεθα ἐπιλήσμονες πρὸς τὰ ἱερώτερα ἡμῶν καθήκοντα.

Μία περίεργος εἰδοποίησις

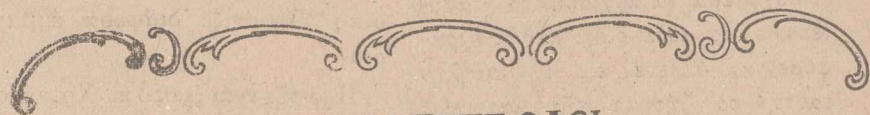
Ἀναγινώσκομεν εἰς Κυπριακὴν ἐφημερίδα, ὅτι ζητοῦνται προσφοραὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν **Γυναικοπαζάρου** !

Γραφεῖα Ναοῦ ὑποδεικνύονται διὰ σχετικὰς πληροφορίες.

Δὲν ἀποκρύπτομεν τὴν ἐκπληξίν μας.

Υπάρχουσιν ἄρα γε πόλεις ἀκόμη διατηροῦσαι τόσον ἀπομακρυσμένων ἐποχῶν ἔθιμα, ἅτινα μᾶς σκανδαλίζουν ἢ μᾶς ἐμβάλλουσιν εἰς ἀνησυχίαν;

ΝΑ·Ι·Σ

ΑΓΟΡΑΣΕΤΕ ΟΛΟΙ
ΤΟΝ

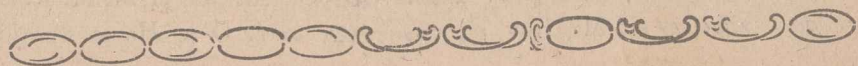
ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟΝ 'ΘΗΣΑΥΡΟΝ,

400 σελίδες ποικίλης ὕλης εἰς κομψότατον χρυσοδεμένον τεῦχος

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς τὰ κίосκια καὶ τὰ γραφεῖα μας

Χρυσόδετος δρ. 12,50 Χαρτόδετος 8,50

Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστέλλεται ἐλευθέρως ταχυδρομικῶν τελῶν

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΩΗ

Εκλεκτή καὶ ζωηρὰ χορευτικὴ συγκέντρωσις παρὰ τῷ κ. Δ. Καλογεωπούλῳ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς κόρης του. Μεταξὺ τῶν κεκλημένων αἱ δεσποινίδες Κατσάνου, Ζαχαρίτσα, Λίβα, Παπαδοπούλου, Γαζή, Χαροκόπου, Κανέλλη, Γέροντα, Κεφάλα, Γλύκα, Κυδωνιάτου, Καλλιανέση, Μίνδλερ, Θεοφιλά κλπ. Ἡ κ. Θ. Δρακοπούλου ἀπήγγειλε μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν τὸ «Τραγοῦδι τοῦ τρελλοῦ» τοῦ κ. Παλαμά.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Ανδρέαν Ραφαήλον Πειραιᾶ. Ἡ ἐξαμήνος συνδρομὴ τοῦ «Θησαυροῦ» ἔχει ὀρισθεῖ εἰς δραχμὰς 40.

Κον Ματαράγκαν, Ἀργιστολίον. Δεχόμεθα ἀνταποκρίσεις σας. Εὐχαριστοῦμεν. Μὲ θέμα γενικά καὶ κοινωνικά. Ὁ δεύτερος τόμος ἄρχεται ἀπὸ 41 τεύχους.

Κον Αναστασόπουλον Κεραμικοῦ 20 Ἀθῆναι. Εὐάδομεν εὐχαριστοῦμεν. Ἀνέγκριθῇ τὸ διήγημά σας θὰ δημοσιευθῇ.

Δκ Ελισάβετ Νικολαΐδου, Καστανιέσ-Ορεστιάδος. Ελήφθη ἡ ἐκ 37.50 δραχμῶν ἐπιταγή σας. Ενεγράψαμεν ὑμᾶς συνδρομήτριαν, ἀπὸ τοῦ θοῦ τεύχους 23 Μαρτίου μέχρι 27 Σεπτεμβρίου 1924. Σας εὐχαριστοῦμεν.

Κον Δημ. Βήκαν, Θεσσαλονίκη. Χρυσόδετον ἐστάλη συστημένον.

Κον Γ. Καλλοῦαν, Κέρκυραν. Εὐάδομεν ἐπιστολήν σας, εὐχαριστοῦμεν. Αποστέλλομεν τεύχη 17-19 «Θησαυροῦ».

Κον Αναστάσιον Κλειδωνᾶν, Τρίκκαλα. Σας εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὸ ἐνδιαφέρον. Ενηργήσαμεν τὰ δεόντα, εἰς τὸ ἐνταῦθα ὑπεύθυνον κεντρικὸν πρακτορεῖον.

Κον Ἀγγελον Ρουκουνάκη, Ηράκλειον. Τὰ ζητηθέντα τεύχη ἀπεστάλησαν.

Κον Μετέλαον Ζωίδην, Κομοτίνην. Χρυσόδετον τεύχος ἀπεστάλη συστημένον.

ΕΠΑΝΗΛΘΕΝ ΕΚ ΠΡΙΣΙΩΝ

Η ΚΥΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΟΠΗ Ε. ΔΕΚΟΥ

ΚΟΜΙΖΟΥΣΑ ΤΑ ΠΛΗΡΗ ΝΟΥ ΒΩΤ ΜΟΔΑΛΛΑ
ΚΑΙ ΓΑΡΝΙΤΟΥΡΕΣ ΕΙΣ ΠΛΟΥΣΙΑΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ
ΔΙΑ ΤΟ ΕΝ ΤΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

ΤΜΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ
ΕΚΘΕΣΙΣ ΜΕΤ' ΟΛΙΓΑΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΑΝΤΙ ΜΙΑΣ ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜΗΣ

Μὴν ἀμελήτε ν' ἀγοράζετε καθ' ἑβδομάδα τὸ τεῦχος τοῦ
«Θησαυροῦ».

Πωλεῖται καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα εἰς τὰ κιάσκια καὶ τὰ
θνεπρακτορεῖα.

«Θησαυρός» εἶναι τὸ τελειότερον, τὸ τερπνότερον καὶ δι-
δακτικότερον ἐγκυκλοπαιδικὸν περιοδικόν.

Ἐκδίδεται τακτικῶς κάθε Κυριακὴν εἰς 70 σελίδας μὲ ὅλην
καὶ εἰκόνας τῆς καθημερινῆς ζωῆς τῆς Ἑλλάδος, καὶ πλείστας
ἐγκυκλοπαιδικὰς πληροφορίας ἀπὸ τὴν ἱστορίαν, τὰς ἐπιστή-
μας, τὰς ἐφευρέσεις καὶ τὴν κίνησιν καθ' ὅλον τὸν κόσμον.

ἔχει ἀνταποκριτὰς καὶ ἀλληλογραφίας τακτικῶς καθ' ἑ-
βδομάδα ἀπὸ ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος μὲ ὅλην τὴν κοί-
νωνικὴν καὶ κοινοτικὴν κίνησιν.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΟΙ ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΕΡΟΙ ΤΩΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΩΝ ΜΑΣ

Ο «Θησαυρός» ἔνεκα τῆς ἐπισημοῦς καὶ τερπνῆς ὁλη-
του συνίσταται ὑπὸ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων εἰς τὰς
μαθητὰς καὶ μαθητρίδας.

Ο «Θησαυρός» παρακολουθῶν τὴν στρατιωτικὴν ζωὴν εἶ-
ναι τὸ ἀγαπητόν περιοδικόν τοῦ στρατοῦ, χιλιάδες δὲ ταυχῶν
ἀποστέλλονται εἰς τὸ Μέτωπον καὶ τὰ Νοσοκομεία προσηρ-
μένα ὑπὸ διαφόρων γενναιοῦν πολιτῶν διὰ τὴν φεραγωγίαν
τοῦ στρατιώτου, εἴτε ἀφαιρούμενα εἰς τὴν ἀδελφὴν τοῦ Στρα-
τιώτου δι' ἧς ἀποστέλλονται εἰς τὴν εὐθείαν.

Ο «Θησαυρός» εἶναι τὸ ἀγαπητότερον περιοδικόν εἰς τὰς
οἰκίας νέων πάσης τάξεως.